

KOPINNA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΧΙΩΤΟΣ

της οποίας από την πρώτη σελίδα της έχει γίνεσθαι η μετατροπή σε έναν επιμελητή της οποίας οι δημοσιεύσεις θα γίνονται σε μεγάλη ποσότητα στην περιοχή της Κέρκυρας και της Επαρχίας της. Η πρώτη σελίδα της οποίας θα γίνεται στην περιοχή της Κέρκυρας και της Επαρχίας της.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ»

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

1872

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΝΩΔΙΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΦΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣΣΑΣ Υ1.95.0010

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ

FAUSTE NOZZE Rossi Bozzetti. Vicenza, tipog. Pari-
oni 1877.

ΚΟΡΙΝΝΑ. Περιοδικὸν ἀνάγνωσμα ἐκδιδόμενον ὑπὸ
Χ. Σ. Χώτου. Ἔτος Γ'. Ἀπριλίος. Φυλλάδιον B. ἐτη-
σια συνδρ. δρ 6. Περιεχόμενον α. Πρωτομάται ἐν
Ἄγγλῃ. — Νικόλαος Κουνέλαικης ὑπὸ Ἀντωνιέττης Πο-
τασολίνην (συν. καὶ τέλος) — Ἡ ἐν Ζακύνθῳ πεῖνα κατά
τὸ 1855 — Βέζορολόγκης διὰ τῆς μουσικῆς ὑπὸ Α. Π.
— Ὁ Βίος τοῦ τοκισοῦ. — Ὁ ἀπολωλὸς; βίος ὑπὸ Δ. Α. Τ.
(συν.) — Οὐάσιγκτων. — Ναπολέων Βοναπάρτης ὑπὸ Α. Φ.
— Ἐνύπνιοι τοῦ Σκιπίωνος. — Ἀγθόδεσμη. — Ποιήσεις
Ἡ πρωτομαγιῆς ὑπὸ Α. Μάρεση. — Παιδικὸν Εἰδύλλιον
ὑπὸ Η. Σιαύρου. — Λύσις σινίγματος. — Αἴνιγμα.

ΕΣΤΙΑ. "Ετος Β'. Τόμος Γ'. Αθήνησι, τύποις ε' Ελληνικής Ανεξαρτησίας. Περιεχόμενα. Αύστραλικά (συν) — Πρώται ανάγκαι του ἀνθρώπου. Κατοικία — Λάζαρος Κουντουριώτης (ἐκ τῶν τοῦ Β. Α. Σίμου) — Οι Βρασσιδιανοὶ μύρμηχες — Εργάται τῆς θαλάσσης; ἐν Ἑλλάδι — Τὸ ιστορικὸν κανάριον. — Εἰς τὴν Ἰωνίαν (ἐκ τῶν τοῦ Ι. Κερασσύτα) — Αλήθειαι. — Σημειώσεις. — Υγιεινή Νέον θεραπευτικὸν φάρμακον τοῦ πυρετοῦ. — Πρακτικαὶ γνώσεις. Εγγύωσις ἐντομοκτόνος κόνις.

γένεται εἰς τὴν δίζην τοῦ συμπολίτου πειθεῖσθαι, καὶ τούτη
φιλαντεγνώστας τῆς Κορίννης.

—Ο σειρός μεταφράστης Γεώργιος Κ. Σφήκας, αγγέλλει τὴν ἐκ του Ἰταλικοῦ μετάφρασιν τῆς «Δου-
καΐσσας Μαρίας Αγριδιώνας λόγω ἔπιτυχως δοκιμασθε-

Η ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ. Λόγος πανηγυρικός ἐκφωνήθεις τὴν 3 Ἀπριλίου 1877, ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Τιμολέοντος Φιλέμονος Βουλευτοῦ Ἀττικῆς, κατ' ἐντολὴν τοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου. **Αράγα.** Βγ. Ἀθήναις 1877.

Συνιστώμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ σπουδαιότατού τού-
του λόγου τοῦ κ. Φιλήμονος, ἔνεκα τῆς ἀποχοτραπτού-
στι; λαμπάδος τῶν πολιτικῶν ἀληθειῶν ἃς περιέχει. Ὁ
ρήτωρ εἰδημονέστατος τῆς Ἀγγλικῆς ἱστορίας, ἐν αὐτῇ
κυρίως ἐνδικτοῖει, διπως διατυπώσῃ πολλὰς πολιτικὰς

ΟΙ ΔΥΣΑΝΤΕΣ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ
ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΝΗΣ

Πρώτος ἔπειρψε τὴν λύσιν ὁ κ. Α. Φυράδης δοτικός καὶ ἔλαβε τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον· κατόπιν αἱ δεσποινίδες Μ. Τζανοτή καὶ Ε. Κρενδιροπούλου· οἱ κ. Α. Γούτκος, Ι. Σκιαδόπουλος, Δ. Αταμαντόπουλος, Δ. Φλαμπουράρης, Θ. Αγγίνος, Π. Ἡλιόπουλος, Δ. Ποτηρόπουλος (ἐκ Καλαμάνη), καὶ Ν. Σταματέλος (ἐκ Δευκαδός).

KOPINNA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1877

ΦΥΛ. Β

ΠΡΩΤΟΜΑΪΔ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Είναι μὲν ἀληθὲς, δτι οἱ καρδιὲς περήλλαξαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀναπυκῆθεν καὶ ἀπορροφήσαν ὅλους τὴν προσοχὴν τῶν Ἀγγλῶν, παρηγκώντες πολλὰ ἐκ πεντηγυρικῶν ἐκείνων ἔθιμων, δι' ἣν ἄλλοτε ἡ Ἀγγλία πεκαλεῖτο εὔθυμος· ἡ πρώτη ὅμως τοῦ Ματίου δὲ παύσε τοῦ νὰ ἑρτάζεται εἰς τινα μέρη αὐτῆς διαροτρέπως. Εἰς τὸ Cornwall τὴν ἡμέραν ταύτην ἐνοζουσιν εὑμέραν τοῦ ραντισμοῦ, διότι κατ' αρχαντίζουσι διὰ συρίγγων ἡ καταβρέχουσιν αἰφνιδίων μὴ φέροντας ἐπὶ τοῦ πίλου ἢ τοῦ σιγμοῦς αὐτῶν ἐνεπειτα. Εἰς ἄλλα δὲ μέρη ἑρτάζουσι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὸν δεργατὸν ἐκείνον τῆς εὐθυμίας τρόπον, τὸν τοσοῦ προσφειλῆ εἰς τε τοὺς ποιειτάς καὶ ζωγράφους. Εἰς Clatton, ἑρτάζουσι τὴν πωωτοματάν ως ἐξῆς.

Κατασκευάζουσιν ἐκ διαφόρων ἔσχινῶν ἀνθέων καὶ βλαστῶν δένδρων, πχμμεγέθη τινὰ πυραμοειδῆ δέσμην, ἔχουσαν κατὰ μέτωπον προκύπτον νανίον λαμπροστόλιστον, εἰκονίζον τὸ ἕαρ ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως τῆς ἀνθοδέσμης ἔξχρτωσι πολυυχρόσι; ταινίας, χειρόμακτρα πηρικὰ καὶ ἄλλα διαφόρων ζωτρῶν χρωμάτων ὑφάσματα ὑποβαστάζουσι δὲ τὴν ἀνθοδέσμην ταύτην, ἡτις ἥδη μετὰ τῶν ἔξαρτημάτων αὐτῆς σχυματίζει σῶμα ἔξαποδον τὸ ὑψός, δύο νεάνιδες, ὑποτιθέμεναι κυρίει τῆς τιμῆς τῆς βασιλίσσης τοῦ Μαῖου, ἡτις εἶναι ἐιέρα νεανίς, ἐκλεγομένη κατ' ἔτος ὅπδ τῶν συμμαθητριῶν αὐτῆς. Τὸ κύριον δὲ αὐτῆς σύμβολον εἶναι σκιάδιον ἀρχικοτάτου συριοῦ, ἵπερ φέρει μετ' εὐσχημεσύνης καὶ ἀξιοπρεπίας, φορεῖ δὲ λευκὰς χειρίδας μετὰ λευκοῦ χειρομάκτρου, ἐν ᾧ ἐναποτίθενταιταῖ φιλοδωρήματα φέρει δὲ ἐπίστις δοφράδιον ἐπὶ τοῦ στήθους, λευκὴν καλύπτραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπ' αὐτῆς στέμματιξ ἀνθέων.

Η βροτίσσα, ὡς εἰκός, φορεῖ τὴν καλλιτέραν θε-
ρινήν αὐτῆς στολήν, μετὰ τὸν θεοῦ περικυνημάδων καὶ
επιδαλίων. Τὰ ἔποια ὑπεργράψας ἐπιδειχνύει. Ἐγ γέ-
στεφάνου τῶν παιδῶν, καὶ ριπτόντων πρὸς ἀλλήλους
σφαράς, αἵτινες διαβάζονται ὑπερθεν τοῦ στεφάνου καὶ
τοῦ σχοινίου, ὅταν δὲ ὑπό τινος κακῶς διευθυνθέσης βε-

**ΙΑΚΩΝΤΑΚΕΙΟ Σ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ**

λῆς προσβληθῆ ἢ ρίς τοῦ νεανίου, δπερ βεβιώτατα θέλει συμβῆ ἐν τῷ ἀναβράσμῳ τῆς ἀλληλομαχίας ταύτης, τότε συνιστῶνται ἀγῶνες ἐκ διαφόρων πατιδικῶν παιγνίων, εἰς ἢ καὶ ἡ βραζίλισσα, ἀποθέουσα τὸ στέμμα, ἀναμιγνύεται διασκεδάζουσα μετὰ πλειστέρας ἵσως τῶν ἀλλων εὐθυμίας καὶ ἐλαρπτοτος. Κατ' ἓν δὲ ποδηματοποιίς, ὃ καὶ μουσικὸς τῆς κώμης, θελήσῃ νὰ πρεψεθῇ μετά τῆς ἀσκοσύριγγος ἢ τῆς λύρας του ἐν τῷ μέσω τῶν παιγνίων, τότε οἱ ἀγῶνες λήγουσιν εἰς χορὸν, μεθ' ὃν ἡ βραζίλισσα καταβεβλημένη ὑπὸ τοῦ κόπου, ἀπερχομένη ἀπανύεται εὐτυχεστέρα βραζίλισσῶν τινων, ἐστεμμένων διὰ χρυσῶν καὶ ἀδαμαντίνων στεμμάτων, τῶν δποιών τὸ κράτος ἐπεκτείνεται μέχρι περάτων τῆς γῆς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΝΕΛΑΚΗΣ

(συν. καὶ τέλος ὅρα φυλ. ἀ.)

E'

“Η έπιθυμία τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ νέας χώρας ὅπως ἀνζωπυρήσῃ τὴν φρντασίκν του καὶ ἐπαυξήσῃ τὸν θεσμούρον τῶν γνώσεών του, παράτρυνεν αὐτὸν ἵνα κατὰ τὸ 1853, ἐστεμμένος ἡδη δια εἶχος καλλιτέχνης, ἀπέλθη εἰς Ἰταλίαν, ἔνθι ἡ τοσοῦτον μαγευτικῆ φύσις; Οἱ ἀνεπόλει αὐτῷ τὴν ἀποξενωθεῖσαν πατρίδα. Μετὰ συγκεκινημένης καρδίας ἀφῆκε τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τὴν περιλημένην γῆν, ἥτις τοσχύτην ἀδελφικὴν φιλοξενίαν τῷ ἐπεδαψίλευσεν, ἵνα μεταβῇ ἐν Ρώμῃ, διου δὲ ἕρως τῆς τέχνης τὸν προσεκάλει. Ἐκεῖ, ἐν μέσῳ πολλῶν ἀναμγήσεων παρελθόντος μεγαλεῖου, μετεξὺ ἑρειπίων ἀρχικίων νχῶν καὶ ἀξιοθαυμάστων μνημείων, ἔνθι ἡ ἀνθρωπίνη ἀνδρία ἐνεχάραξε τὰ ἀνεξάλειπτα καὶ ἀθάνατα ἔγχη τῆς καὶ ἡ εὐρύτερή πετύπωσε τὴν θείαν ἀναπτέρωσιν, ἥτις ἀνθη ἔχει τὸν ὄντων Ἐλληνα καὶ καλλιτέχνην. Ταῦτο χρόνος ὅμως ἀπεργράπτος θλίψις κατεβίβωσκε τὴν ψυχήν του. Τὰ ἑρείπια ἐκείνα ἀπεικονίζοντα τὸ παρελθόν, τῷ ὑπενθύμιζον τὴν πατρίδα του, τὴν ἀλλοτε τοσοῦτον ἔνδοξον ἐν τοῖς σπλοις καὶ ταῖς τέχναις, νῦν δὲ τοσοῦτον τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς κλέους ἐκπεσοῦσαν. Ἡ μετριόφρων καὶ εὔκισθητος ψυχή του ἀπήτει χαριεστέρχν καὶ ἀρμοδιωτέρχν τῷ χραντῆρι αὐτοῦ διαμονήν. Οὕτω δὲ κατὰ τὸ ἔχρι τοῦ 1854 ἀφίχθη ἐν Φλωρεντίᾳ. Ἐνταῦθι τῷ ἐπιχρουσιάσθη νέα λαμπρὰ σκηνὴ, πλὴν πάντοτε δι' αὐτὸν ἡμάτιον ἔνον περιβεβλημένη. Ἡ εὔσομος ἀπόπνικα τῶν ἀνέλων, ἡ ἀρμονία τῆς δικλέκτου, ἡ εὐγενής τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀνάπτυξις, καὶ τέλος πᾶν γοητευτικὸν καὶ χάριεν ἀντικείμενον, τοσοῦτον εὐγενῶς διέπλασαν τὴν διάνοιαν του, ὥστε ἐνόησε καὶ ἥτις ἀνθη ὅτι ἐν Φλωρεντίᾳ ὥριεις γὰρ δικριτίνη.

Ἐτερόν τι ἀπερίγραπτον αἰσθημα, εὐγενέστερον καὶ

Οἱ νεόνυμφοι πλήρεις χράξ ήθέλησαν νὰ μείνωσιν ἀδι-
απόκτως συνηνωμένοι μετ' ἑκείνης, ἵτις μόνη ἥδηντα νὰ
συμπληρώσῃ τὴν εὐτυχίαν των. Ήρὸς πολλοῦ δὲ Νικόλαος
δικτελῶν μακρὰν τῆς οἰκογενείας του, ἥτις θάνην ἤδη ἀ-
νεγειρόμενα ἔν τῇ ψυχῇ του πάντα τὰ αἰσθήματα τῆς
πρὸς αὐτὸν ἀγάπης του. Ἡ στιγμὴ ἑκείνη ἦτο στιγμὴ
οὐρανίου μακαριότητος, στιγμὴ καθ' ἣν δὲ βίος παρίσχ-
ται ὡς μειδίαμα, ἢ δὲ τέχνη ἀπεικονίζεται ἐν τῇ φρν
τεσίᾳ διὰ τῆς θελτικωτέρχς ἐκφράσεως ἥθέλησης τότε νὰ
ἐπαπτυχοληθῇ τὴν γραφίδα του, ἀποτυπῶν εὐγενῆ τινα οἱ
κογενεικὴν σκηνήν. Ἐν αὐτῇ ἡ προσφιλής του σύζυγος
παρίσταται γράφουσα μουσικά τινα σημεῖα ἐπὶ καταλ-
λήλου χάρου, ἐκφράζουσα οὕτω καλλιονὸν ἢ διὰ λέξεων
τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς της δὲ Κουνελάκης φαί-
νεται ὅπισθεν αὐτῆς ζωγροφῶν τὸν θόλον τοῦ Βρου-
νέλεσκην καὶ ἐκφράζων διὰ γλυκέος μειδιάματος τὴν
νέχν αὐτοῦ ὑπηρξίν¹ ἐνῷ ἡ μήτηρ του, παρχτηροῦσα μετ'
ἐκπλήξεως τὰ τέκνα της καὶ βλέπουσα αὐτὰ τοσοῦτον
ζωτὸν καὶ χαρίεντα, ἔγκαταλεπίσει ἀκούσιως τῶν χειρῶν
τὸ βιβλίον ὅπερ κρατεῖ καὶ ἐνδομέγχως μακαρίζει καὶ
εὐλογεῖ τὴν συζυγικὴν αὐτῶν ἔνωσιν.

E

Οὔμοι ! Δύνασαι, Νικόλαε, νὰ χρῆς τὸν ἄγνον τοῦ
τον ἔρωτα ; Ἡ νέα αὐτη ἡ ἐμπιστευθεῖσα πρὸς σὲ τὴν
καρδίαν της, σοὶ ὑπομειδιᾶ καὶ σοὶ ἐμπνέει τὰς γλυκούς
τέρας τέρφεις, πλὴν ἐντὸς ὀλίγου μεταφέρεται εἰς
τὰς οὐρανίους μονάς ! Αἱ παρειαὶ αὐτῆς δὲν βλέπεις
πόσον ὥχριδσιν ; Οἱ ζωηροὶ καὶ μέλανες ὄφθαλμοι της
πόσον ἐπὶ σὲ προσπλοῦνται ; Αυπούγεθα ὅτι δὲν θὰ σὲ
ἴδωσι πλέον. Δὲν αἰτθάνεσαι ὅταν ἡ χειρ αὐτῆς ψυχή
τὴν ἴδικήν σου, ὅτι πυρέσσει καὶ σοὶ ἐπαφίνει τὸν
πελευταῖον ἀποχκιρετισμόν ; Δὲν διορῇς τὴν βραχιαῖκήν
κατήφειαν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐκείνου, τοῦ πρὸ μικροῦ το-
σοῦτον γαληνικίου, καὶ ἴδεαν τινὰ ἡτις ἐμφράνζομένη
τὴν ταράττει ; ἴδεαν ἦν προσπαθεῖ νὰ ἀποκρύψῃ, πλὴν
ὅτι μᾶλλον κατατρύχεται ὑπ' αὐτῆς, ἀναμιγνύουσα
μετὰ τοῦ μειδιάματος τὰ δάκρυά της ; Ἄφες, ἄφες αὖ-
τὴν νὰ χύσῃ ἐπὶ τοῦ μητρικοῦ στήθους τὰ δάκρυα ἐ-
κεῖνα, ἀτινα πειράται νὰ κρατήσῃ.

Μόνη ή μάτιτρη της δύναται νὰ παρηγορήσῃ αὐτήν
Ατυχῆς μάτιτρο! Όλιγαι εἰσέτι στιγμαὶ τῆς νέας ταύτης
ἀπομένουσιν! Ή δεῖθεντης αὐτῆς κράσις φθείρεται ἔτι
μᾶλλον ἐκ τοῦ ὑποκορύφου καὶ ἀνιάτου πάθους.

Αὕτη τέλος ὑποκύπτει τῇ σκληρῷ είμαρμένῃ, ητις τὶς ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴν, καὶ ἡ καλὴ Ζωήτσα ἔξπενυσεν Ἀπέθνενταν ἐν τῇ αὐθηρᾱͅ ἐκείνη ἥλικιά, καθ' ἣν ἡ ζωὴ φεύγεται γλυκοτέρᾳ! Ὁπόσον λύπην σκληροκάρδιον θῆσθάνῃ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγκατέλιπε διὰ παντὸς τὸν τούχον τούτης καὶ τὴν προσφιλῆ της μητέρα! Ἡ τε λευταία αὐτῆς θέλησις ήτο παράκλησις πρὸς τὸν οὐρανόν τοι, ἕπωα σὺν τῷ ἐπελεγχῷ τὰ οὐκά καθήκοντα πρὸς τὴν μητέρα της, ητις τους Αἰτιούς ἀπέμενε πάντη ἀπολατέα καὶ ἔσπειρεν εἰς τὴν γῆν ὅστις γος αὐτῆς ἐ

γόν της ἔπω αὐτος ἐκπλυρος τα ὑπάκα καθήκοντα πρό^τ
την μητέρα της, οἵτις του Αἰτού απέμενε πάντη ἄ-
ποτις καὶ ἔσθιε εἰς ἕρεμη γῆν ὅπου οὐδείς γε
δέχεται ὁ περάστης τούτην τὴν τελευταίαν τῆς προ-

ζωῆς του στάδιον, καὶ γῆθαί θεάτρον βεβηρυμένον δι-
πὸ τῆς ἀδύντης. Ὁ κόσμος εἰς δύ μέχρι τοῦθε ἐτέρπετο,
ἀπέσεωντες τῶν ἀφθαλμῶν του καὶ ἐκαλύπτετο ὑπὸ που-
κνῶν καὶ μελανῶν νεφῶν. Ὁ βίος του μαρτυρικὸν ἔγε-
νετο ἀλοκαύτωμα, ἔνεκα τῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιμελεί-
ας τοῦ! Ἀνεπιτιθήτως ἐφέβρωντο αἱ ζωτικὴι του
δυνάμεις, ώς ἐκ τῶν θλίψεων καὶ δυστυχιῶν τῆς
νεαρᾶς αὐτοῦ ἥλικίας, καὶ τῶν ἀπρύτων σπουδῶν καὶ
παθητικάτων. Ηδυγήθη μὲν γὰρ ανψύχετη τὴν διάνοιαν εἰς

τέστησαν διεγώτερον λυπηρὸν τὸν πρὸς τὴν προσφίλετον μητέρα του ἀποχαιρετισμὸν, κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ταξιδίου, ὃπου ἦλπιζε νὰ θεραπευθῇ ἐκ τῶν προθύμων περιποιήσεων συμπατριώτου του τινός. Άλλ’ εἰπὲ τέλους, ἐπέπρωτο μάταια καὶ φροῦρο τὰ πάντα νὰ ἀπολήξωσιν. Οὔτε ὁ Θαλάσσιος ἄτηρ, οὔτε ἡ θερμότης τοῦ κλίματος τῆς Ἀφρικῆς, οὔτε οἱ πρόθυμοι τῆς φιλίας περιποιήσεις ἥδυνόθεαν, νὰ σώθωσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐπικειμένου θανάτου.

Ἐώς τὸ ἀντικρίτην καὶ δροσερὸν ἔχο. τοῦ 1869 ἐπι-
νέρχετο ἦταν φαιδρύνη τὴν νεκρὰν φύσιν καὶ δώσει νέων
αὐτῇ ζωήν, ὁ Νικόλαος μυκράν τῶν συγγενῶν του
περιέφερε διὰ τελευτείαν φοράν τὴν διάνοιαν αὐτοῦ εἰς
ἄπαντα τὰ ἐν τῷ κέντρῳ τούτῳ προσφειλῆ του ὄντα;
συνάμα δὲ ἡ νεκρωμένη χείρ του ἐνεγάρρεις τὸ τελευ-
ταῖον χείρα πρὸς ἑκάστην, ἣν ἴσεβασθε καὶ ἡγάπησεν
ώς μητέρα του. Ὄταν αὕτη ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιγολὴν
ἑκείνην, δι Νικόλαος δέν θὰ ὑπάρξει πλέον! . . .

Εἶτα ξέποιντε τὴς δυστυχοῦς ταύτης γυναικὸς; νὰ μετριασθῇ ἐκ τῆς ίδεας ὅτι συνεμερίσθησαν τὸν πόνον τούτου ὅσοι ἔγνωσσοι αὐτὴν, ὅσοι ἐσεβάσθησαν τὴν υἱόν της διὰ τὰ ἔξοχα ἔργα του καὶ τὴν δικαιογένη τιμήν. Εἶθε νὰ ἀποθῇ ἐν τῷ θλίψει τῆς παρκυμοθίας ἡ προσφορὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἀποταλέντων περ' ἔδσκων καὶ λιτετεγμῶν Ἱπατίου ἐν Ἀλλαδί, ἵτις μετ' εὐγνωμοσύνης ἔδσκην τοιοῦτον δάκρων τῆς ψυχῆς, τοιοῦτον οὔτεν φέρουν τοῦ Νικολάου Κουνελάκην!

Ἐπὶ τέλους οἱ ἐπὶ τοῦ κόσμου ποτέσσιν δεσμοὶ αὐτῆς; Ἐθρύβανθησαν· ἡ δὲ γενναῖς φυχὴ της ἀνυψώται εἰς ἔξογωτέρων σφιλίχν, ὅπου βλέπει τὰ φίλτρα της λάμποντα εἰς αἰωνίου ἀγαλλιάσσεις; καὶ ἀναφωνεῦντα εὐχαριστήπειοι αὐτῇς; καὶ τῇς πατρίδος;

φίλος του, δεῖται ἐπεροπτίσθαι περὶ τῆς πατρίδος του νὰ ἔλθῃ ἐν Ἰταλίᾳ· διποτες ἐπεξεργασθῆ καλλιτεχνικὸν ἔργον ἔκει δὲ ἡ πρώτη σκέψις του ἦτο νὰ ζητήσῃ πληροφορίκς περὶ τεῦ Κουνελάκη τοῦ πρώτου διδασκάλου του.

Οπέσον συγκινητική δί τιμωρέους, ἐν τῇ κατεστάσει ἐκείνῃ, ἀπέβη ἡ συνάντησις! Οπέσχι φάσεις περῆλθον, δόπσεις ἀγαλλιάσεις, ἐπέσχι λύπαι ἐδυτιχέραινον τὴν

II EN ZAKYNTHΩ. ΗΕΙΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1855.

Ἐπὶ τῇ; ἀριστείᾳ; τοῦ Ιούννου Γιούγγ, ἡ πενία
ζόλισε τὰς δύο μεγάλκς νήσους Ζάκυνθον καὶ Κεραλ-
ηνίαν. Τὴν σιφαράριν καὶ ἐμπορίχν περιβόλους ὁ Κρι-
μαϊκὸς πτέλεμος Ηείνα, ἀνέγειρε καὶ εὐλογίας ἐπιδειμί-
αι τοτέζοις τοῦ; Ἐπιτανησίου; Εστερροῦντο οἱ χρο-
νιατικοὶ πόροι τῇ; Κερανήσω;, ἥλαττώθησαν τὰ προ-
ντά, ἐλιμοκτόνει ὁ λόρδος; Τῷ 1831 νόσους ἐνέσκηψεν
εἰς τοὺς σταφδαυπελῶνας, ποὺ πολλοὺς ἀναφράγεις εἰ-
σάς νήσους Ἀζόρες τῇ; Αφρικῆς καὶ τὴν Μαδέραν. Ἐγ-
εῦθεν, διαδύσεται καθ' ὅλην τὴν Ἰσπνίχη, Παλλίζην
καὶ Ἰγαλίχη ἐπεσκέψηη ὁ λόρδος τὰς νήσους καὶ τὰς

Μελοπόννυσον. Ἀγγοσῦμεν ἀν τὸ ή ἀμπελίτις ή μηνη
τυνομένη εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ἡτις, ὡς κατάρχεκτη
ρομένη, κατέστρεψε τούς ἀμπελῶντας τῆς γῆς Ἰορχί^{τη}
Ηερά τῶν εἰδημόνων δυως βοθιούται, ὅτι οὐδεὶς τη
σφραγίδων ἀναφέρει αὐτήν. Καὶ κατὰ πρώτον ἐφίνεται
λεύκωμα, ὡς κονιορτός καλύπτον τὸν βότρους τῆς στη
φίδος καὶ τῆς σταφυλῆς, εἴτα τὸ μὲν κόκκινον (κόκκο
νιον) ἐμφανίζεται, η δὲ ρόγχη ἐσκληρύνεται, καὶ δὲν ἐπι-
χνευτή ἡ ὥρμασις. Διὰ μικροσκοπίου θεωρούμενον ἐφί-
νεται δικτυώδες τι περιτύλιγμα νὰ καλύπτῃ δὲν τη
σταφυλήν. Τοῦτο ἔλεγον οἱ γεωργόφιλοι μὲν πη
γίδιον περάσιτον φυτὸν ἀπορροφεῖν ἀπαντά τὰ θύραι
ἔξ οὗ δέντρος ἐτρέφετο παρὰ τοῦ καυλοῦ τῆς ἀμπέλου.
Ἐντεῦθεν τὰ φύλλα ἐρρήσσαινον, καὶ τὰ κλίματα ξηρά
νύμενα, οἷς τοιχοβότοντο, ἀπέδιδον τέφραν πανωδί^{τη}
Τῶν φυτῶν τῶν ἀμπέλων καὶ σταφίδων τινὰ ἀπεξι-
ράνθισαν, καὶ ή γῆ ἀπεγερεῖτο. Οἱ κονιορτός ἐφίνεται
εἰς ὅλα τὰ χόρτα καὶ τοὺς θάμνους καὶ πρὸ πάντων
τὰς τριανταφυλλέχες ροδερίδες καὶ γχρυσφαλλές. Οἱ γ-
ωργοὶ καὶ οἱ κτηματίαι δεινῶς ἐθλίσθησαν, ίδοντες έχα-
τούς; ἑστεργμένους; τοὺς καρπούς τῶν ίδρωτῶν των. Το
1832 καὶ τὰ δύο ἐπιόντα ἔτη ή καταστροφὴ ἐγενήκει
θο εἰς Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν καὶ Λευκάδα, εἰς τη
Πελοπόννησον δὲ ήτον ἀφόρτος. Όλιγος σταφιδόκαρπος
θηριολιθος, 100,000 ως ἔγγιστα, ήγορχεύθη πρὸς 11
τάλληρα τὸ χιλιόλιτρον. Εντεῦθεν ἀπικλείσθη πᾶς π-
ρος χρηματικός. Οἱ κτηματίαι καὶ ἀγροληπται οὐδὲ
ἐκέρδιζον, οἱ κεφαλαιοῦχοι καὶ οἱ ἔμποροι οὐδὲν ἐδέ-
νειζον. Συγκομιδὴ καὶ ἀγορά τῶν οἰνῶν καὶ τοῦ στα-
φιδοκάρπου ἐγένετο. Τὸ εἰσόδημα αὐτῶν, κακίτοι ε-
χε φθάσει εἰς 13 τάλληρα τὸ χιλιόλιτρον ἐσχάτως δι-
τὸν ἀπειρον πληθύν, καὶ δὲν δὲν τὸν περίχωρον τῆς Π-
τανήσου καὶ τῆς Ελλάδος, τῷ 1850, δὲν ἔχοκει προ-
ζωίρκειν, ἐὰν προσετίθεντο καὶ πλούσιας εἰσοδήμου τοῦ
ἐλαίου, καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων. Αὖλί καὶ τη
εἰσοδήματα ταῦτα ἡλαττώθησαν κατὰ τὰ ἔτη ἐκείνα
καὶ ή μικρὰ θιομαχία τῶν νήσων ώς ἐπ τῆς ἀγρομο-
τίας ἔχαλαρθη. Οἱ κτηματίαις ἀγροδότες δὲν εἰ-
πλέον νὰ διδηρούμαται, η ἄλλως πως νὰ βοτηθῇ τοὺς ο-
γροληπτας. Οὔτοι δὲν ήδύναντο πλέον νὰ καλλιερ-
γῶσι τοὺς ἀγροὺς, διότι πάσχει ἐλπίς; ἀμοιβῆς τῆς φ-
λοπονίας των ἀπωλεσθη. Ενεκκ τούτου οἱ σταφιδόκαρπο-
λῶνες κακέντες ἔμεινον ἐπι πέντε ἔτη ἀγεωργητοι. Ε-
χερώθησαν οἱ ἄλλοτε πλουσιοφόροι γχίται, καὶ χόρτοι
καὶ ἀκανθικοί παρεργύνοντο εἰς τὰς ἀμπέλους. Αὕται έιδα-
στην ἀνοίξιν ἔνοιγμον μὲν τακτικῶς, ἀλλ' ο καρπός αὐ-
τῶν μάρυρος καὶ διεφθαρμένος κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ τρι-
γητοῦ, ἐπέσυρε στεναχμούς καὶ δάκρυα τοῦ δυστυχοῦ
καρίου καὶ τοῦ φιλοπόνου γεωργοῦ.

Ηδη ή ἀνέχεις καὶ σύγραμάτικ σφρόδρα ἐπέτειν τὰ
εἰρήνης αὐτοῦ συνετίσαις Ἐβλέποντο χωρικοῖ, ὃν
επικακούσῃ καὶ διδίνουσῃ τὸ πόκιον τῆς μηλοπονίας, ν
είσισχυνται εἰς τὰς πόλεις, τὰν νήσων ράκενδυται, κα
ταζητῶσι δουλικῆν εργασίαν δι' ἀλίγρην ἄρτου, καὶ τὸ

έναπομείναντα φορέματα και σκεύη των νά ένεχουριάσασιν, οπώς λάθισιν δίλιγχ χρήματα, και θρέψωσιν έφερμέρω; έχυτούς και τάς οικογενείας των. Τυάτων τινές μετέβαινον εἰς Τουρκίαν και Ἀνατολήν, ήταν εὔρωσιν ἑργασίαν. Αἱ πλούσιαινοίκογένειαι και μεγχλοκτηρατίσσαι οὐχ ἦττον ἀθλίως διέκειντο. Οὐδὲν τοις ἀπέμεινεν νά ένεχειράσωσιν, ή εἰς πίστωσιν δινείουν νά μποθηκεύσωσιν. Τὰ σφρυρά και χρυσᾶ σκεύη και τὰ πολύτιμα αὐτῶν εἰδὴ εἰχον πωλήσει εἰς τοὺς Ἐβραίους, ἔνεκκ τῆς ἀνεξίας τοῦ 1828. Μόνον διλύγοι ζητοῦντο, ὃν τὰ περισσεύματα τῶν ἐκ τῶν προτέρων χρόνων πλουσιοφόρων εἰσοδιῶν, εἰχον ἀποθηκευτίση εἰς κεφάλαια χρηματικά, και τὰ δόπια οἱ ἔχοντες κατέκλεισαν τότε, δικοπείσης τῆς καλής πίστεως διὰ τὸ δυσεζώρλητον. Ἐβλέποντε εἰς τὰς πόλεις τεχνῖται ἄνευ ἱρασίας, βιομήχανοι ἄνευ ἐπιτελεύματος, ἐργοστασιάρχαι ἄνευ κινήσεως τοῦ καταστήματος. Ἑκλεισαν τὰ ἐργαστήρια υποδηματοποιοί, ράπισι, ξυλουργοί, χρυσοχόοι, ἵματιοπώλαι. Οὐδεὶς εἶχε νά κατασκευάσῃ ή ἀνανεώτη φύρεμα ή ἔπιπλον, ή νά ἐπισκευάσῃ οίκον, ή ἐπιχειρισθῇ οἰκεδομήν. Κατέρρεον οἰκίαι, ἐσήποντο σκεύη, ἐψείροντο οίκοσκευα. Μόνον οἱ τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐπιτηδεύμενοι εἰργάζοντο. Μὲ ἐστυρωμένης τὰς χειρας περιεφέροντο εἰς τὰς δόδους οἱ σταφιδοστιχοταί, οἱ βραχελοποιοι και οἱ ἐπιτηρηταί τῆς ἀποστολῆς τῶν προύντων. Και ή μὲτα Κεφαλληνίας και Ἰθάκης διποσοῦν ἀνακουφίζοντο, διὰ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς περισμῶν περὶ τοῦ ναυτικοῦ καθ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων. Ἄλλ' ή Ζάκυνθος, γεωργικὸς μόνον τόπος, και βιοπτυχνίν μὴ ἔχουσα, εἰς ἀθλίαν ἀπελπισίκην διέκειτο, δεινῶς αἰσθηνομένη τῶν δεινῶν τῆς κατὰ τὰ 1850 χρεωκοπούσσης ἀγορᾶς. Ἡ πενήντα λοιπὸν κατεπείζεν ἀπαντας; ή λέξις πτωχείως εἰς αὗτο ή κοινὴ λέξις, ή συνεχής διπαιολόγησις; πάσης ἐλείφεως. — «Τε θά γένωμεν; πᾶς θά ζήσωμεν; θῶν πεινῶμεν; Πότε θά τελεώσῃ αὐτὴ ή δυστυχία;» — Τοικύτη ήτο ή συνεχής ἐπερώτησις τῶν συναντωμένων. Ἡ Ιόνιος Κυβέρνησις, προνοοῦσα, ήθελησε διὰ δημοσίου δινείου νά ἀνακουφίσῃ τὰς ἀπόρους ἐργατικὰς τάξεις. Ο δέ Ἀρμοστής Σιούγγ, κατὰ τὸν ἐναρκτήριον πρᾶς τὴν Βουλὴν λέγον του ἐλέγει «Κατὰ συνέπειαν τῆς ὀποτυχίας τῶν προύντων ή πενία Βαρώ; κατέ-» θλίψει τὰς ἐνδεσστέρας τάξεις. Ἐπὶ σκοπῷ νά προμηθευθῇ ἐνασχόλησις, και νά ἀνακουφίσθωσιν ἐν μέρει τὴν δεινὰ τῆς ἔξοχῆς, δημόσιαις ἐργα ἐπιχειρίσθωσιν, και δάνεια ἐκ τῆς Ιονίου Τραπέζης ἔγειναν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἀνέβαλε τὴν ἐπίσημον πληρωμὴν 5,000 λιρῶν στερλινῶν τῆς στρατιωτικῆς συνεισφορᾶς χάρον τῶν ἐνδεῶν.» Πλουσίως δὲ συνεισέργον και ή Ἀγγλικὴ φρουρά ἐν Κερκύρᾳ και ἄλλαις νήσοις. Ἀλλὰ τί ήδύνυντο νά ἀνακουφίσωσιν 10,000 λίραι; δινειτεῖσαν ἐκ τῆς Ιονίου Τραπέζης κατὰ μερίδια διανεμόμενας εἰς ἑκάτη στην νήσουν, ἐνῷ διάπερ τὰς 200,000 λαοῦ ἐπένεττο, και ἐνῷ συγχρόνως τὰ μεγάλα κεφάλαια, τὰ πρός προμήθειαν σταφιδοκάρπου διανεμόμενα διὰ τῶν

σταφιδάποθηκαρίων καὶ κερδοσκόπων ἐκλείσθησαν.

Ἐπενέξεν δὲ τὰ δεινὰ τῆς πείνας ἡ διὰ τὸν Κρι-
μαϊκὸν πόλεμον σιτοδεῖα ἐκ τῶν νήσων, καὶ ἡ ὑπέρογ-
κος τιμὴ τῶν τότε καλουμένων ἐμπόρων. Περὶ τούτων.
ἔγραψεν δὲ πρόδεδρος τῆς Γερουσίας κόμης Κανδ. Ρώμας—
«Ἡ κατάτασις τῶν ἐν τῇ Ἀντολῇ πραγμάτων κατὰ
»τὸ ἔτος 1853 ἤρξκτο νὰ ἐμποιήσῃ φόβους διὰ τὴν
»προμηθειαν τοῦ οίτου. Αἱ ζητήσεις, ἐκ μέρους τῶν
»καταναλωτικῶν τόπων οὐδὲν σαν, καὶ ἐπομένως αἱ τι-
»μαι ἐνεψυχώθησαν, τείνουσι εἰς περχιτέρω αὐξήσεις
»καὶ δὲ φέδος κατήντησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κράτος
»τι τῆς Ἰταλίας (τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως) ἐμ-
»πόδισεν ἔκτοτε τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν. Ἡ Ρωσ-
»σία, ἐξ ἣν ἐλαυνόντο κατὰ μέγχ μέρος αἱ ἀποθῆ-
»καὶ τῶν σιτηρῶν διὰ τὰς Ἰονίους νήσους, ἔκλεισε τοὺς
»διμένας τις εἰς τὴν ἐξαγωγὴν. Αἱ ἀποθῆκαι τῆς Κερ-
»κύρρας ἡλιαττοῦντο καθ' ἕκαστην, μὴ δυνάμεναι νὰ ἀ-
»νυαπληρωθῶσι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς. Ἐπικείμενος κίνδυ-
»νος ήπειλει τὴν δημοσίαν ζωάρκειαν. Ἡ Κυβέρνησις
»ἡναγκάσθη κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1854 νὰ ἀπαγο-
»ρεύσῃ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ αἰσθάνεται διτι, ἀν δὲν εἶχε
»πολλοὺς οὕτως ἔθελεν ἀναδευθῆ μεγάλην εὐθύνην.

και τιθέντες ή εἰσαγωγὴ ἡλιατοῦ ἀκολούθως, ἀλλ' οὐκέτι ζώαρκεις ήτο ἐπὶ τινα χρόνον ἔξιοφροισμένη διὰ τῶν εἰς τὰς νήσους ἥδη εὑρισκομένων ἀποθηκῶν. Ἀλλ' οἱ τότε ὑπόρχοντες εὐάριθμοι οιτέμποροι ὑπεστήριζον τὰς τιμὰς, καὶ ὀλίγην διάθεσιν ἐδείκνυν νὰ πωλήσωσιν, ὡς εἶχον δικαιώματα ἀκολουθοῦντες τὰς περιπτάσεις τοῦ ἐμπορίου, καὶ ή Κυθέρηνοις δὲν ἥδυνατο οὔτε νὰ ἐπιβάλῃ αὐτοῖς τὰς τιμὰς τῆς πωλήσεως. Ή τρέχουσα τιμὴ ήτο ἥδη μεγάλη, καὶ ἡ παιδείτο ἔτι νὰ αὐξηθῇ. Ἡ δυστρέσκεια ήτο γενικὴ, καὶ πάντες ἐκράγαζον ἐπικαλούμενοι τὴν πρόνοιαν τῆς Κυθερήσεως. Οἱ φόροι είστει ὑπεστηρίζοντο ὑπό τινων ἐντίμων βουλευτῶν, οἵτινες ἔξεφραζον γνώμην ὑπὲρ τῆς διαχειρίσεως τῶν στετηρῶν, ὡς τὸ μόνον σωτηρῶδες μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου. Κατὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ταύτας περιπτώσεις ἔξεδόην Κυθερνητικὴν πρᾶξις, τῇ 4 Ἀπριλίου 1854, δι' ἣς προσδιώριζεν ἐπιτροπὴν ἐν ἐκάστη νήσῳ, ἵνα ἀγοράζῃ σῖτον ὅσον τὸ δυνατὸς εὐθυνὴν, καὶ νὰ τὸν πωλῇ εἰς τιμὴν, καθ' θὺν τὸν ἡγήρακε, προστιθεμένου μόνον ὀλίγου ποσοῦ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποθηκέυσεως. Κεφάλαια δὲ ὠρίσεν ή Κυθέρηνοις νὰ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀτόκως ή καὶ ἐντόκως ἐκ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, ἄτινα αὐτὴ ἡγγυάτο. Τοῦτο ἀνεγάγισεν δπωσοῦν τὴν ἐμπορικὴν πλεονεξίαν, ἡτις ἔφθασε νὰ πωλήσῃ 3—4 τάλληρα τὸ κοιλὸν τὸν σῖτον. Καίτοι ή οἰκονομικὴ θεραπεία τῆς Κυθερήσεως ἡσφάλιζεν ἐν ἐκάστη νήσῳ ἀνελειπῶς τὰ πρὸς ζωάρκειαν, οὐχ ἡττον δύμως πολλοὶ ἕσπειρον κριθῆν, σῖτον καὶ ἀραβόσιτον εἰς τοὺς ἐρημωθέντας ἀμπελῶνας. Οἱ ἄλλοτε λοιπὸν εὐχρεστούμενοι εἰς τὸν λευκότατον ἄρτον, ἥδη εὐχαριστώς ἔτρωγον κρίθινον. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι, ἀποροῦντες χορηγάτων, δὲν ἥδυναντο νὰ ἀγοράζωσιν

ὢτε τὸν εὐτελέστατον. Διὸ οἱ χωρικοὶ ἔτρωγον λάχανα ὁ πόρχε, ἐὰν εὔρισκον τὸν χειμώνα ἡμῶς ἀποροῦντες αὐτὴν δίχ οἱ ἐν Ζηκύνθῳ καὶ Κεραλλήνῃ, πειναλέοι καὶ άτισχοντο εἰσῆρχοντο εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐψωμοζότουν. Αλλὰ καὶ ἐνταῦθα δίλγον ἦ καὶ μηδὲν ἐλεούμενος, ἐπιμοκτόνουν καὶ ὠλιγοθύμουν εἰς τὰς δόδοντας, διετοῖς τις ἀπέθεντες ἐκ τῆς πείνης. Ἀλλοι ἐξ αὐτῶν ἡρπαζον ἀναρχινδὸν ἄρτον ἐκ τῆς τραπέζης τῶν ἀρτοπωλῶν· οἱ δὲ ὑπερδεεῖ; πολιτεῖται ἔκλεπτον σκεύους μικρὸν ἢ φργώσιμον εἰς τῶν ἐργαστηρίων. ὅπως συλληφθῶσι, καὶ φυλακιζόμενοι δικτρέφωνται περὶ τῆς Κυθερνήσεως ὡς πταισταί. Πολλάκις οἱ τοιοῖοι εἰς ὀδληγωγίας ἐτράπησαν, καὶ ὥρθησαν στίφη ρακενδυτῶν καὶ ρυπαρῶν χωρικῶν ὑπὸ τὸ Ἐπερχεστόν καὶ τὴν ἀστυνομίαν, φωνάζοντες νὰ τοὺς δοθῇ ἄρτος διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσιν. Ἐπειτίθεντο εἰς ἐργαστηρία καὶ ἀρτοπεισία, καὶ ἐβλασφήμουν τοὺς πωλητὰς καὶ ἐμπόρους ὡς ἀκριβῶς πωλοῦντας τὰ εἴδη, πᾶν δὲτι δὲ εὑρισκον ἡρπαζον. Ἡ ἀστυνομία καὶ τὸ δημοσυμβούλιον πολλάκις διέταξε καὶ ἐδίδετο ἄρτος. Ὅσον δὲ οὗτος γλίσχρος καὶ ρυπαρὸς ἦτο, οὐχ ἡτον δῆμος εἰς γρονθοκοπήματα συνώθει αὐτοὺς, ίνα τὶς ποδῶς λαθῇ ἐξ αὐτοῦ. Γυναῖκες ἐγκατέλιπον τὰ πειναλέα τέκνα τῶν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυνῶν, καὶ περιέτρεχον τὰς δόδοντας ζητοῦσσι τροφὴν ίνα σωθῶσι. Παῖδες ἀνήλικες, ἄνευ γονέων ἐκλαυθμήριζον ὑπὸ τῆς πείνης εἰς τὰς θύρας, τῶν οἰκιῶν. Κοράσια ἀστεγα καὶ λιμώττοντα, χάριν τριωβόλου, παρεδίδοντε πρὸς ἀκολάστους τινάς νέους, οἵτινες εὔρισκον ἔρματα φιλιδονίας τὸ πειναλέον ἔκεινων. Πολλὰ τούτων, καὶ τοσά μπα σχελευκτικῶς καλουμένας, ἢ ἀστυνομία συνέλαβε καὶ ἔθεσεν εἰς μονοχτήρια καὶ τὰς φυλλακάς, δίδουσα ἄρτον. Κατηνηλώθησαν δὲτι αἱ οἰκιακαὶ προμήθειαι· ζώων ὀρνιθῶν κτλ. Τοῦ βούου κρέπτος ἢ τιμὴν ὑψώθη ἔνεκα τῶν ἐφοδιάσεων τοῦ ἀνατολικοῦ πολέμου. Ἐπειδὴ δὲν ἔξηρκουν τὰ πρὸς ζωάρκειν τῶν ζώων, ἀπελύθησαν οἱ κύνες ἐκ τῶν οἰκιῶν. Περιεσφέροντο εἰς τὰς δόδοντας καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰς ἐπαύλεις, τρώγωντες θνηταῖς, υλακτοῦσσι καὶ κατατρώγωντες ὀλλήλους ἢ καὶ νήπια. Τὸ νοσοκομεῖον ἔγειρε πτωχῶν ἀσθενούντων ἐκ τῆς πείνης. Ἐπεισαν σιτηρέσια καὶ ἐλεημοσίναι πρὸς τοὺς πένητας. Ἐπὶ τοσοῦντον ἐχαλαρώθησαν αἱ κοινωνικαὶ ἀρτεῖ. Αἱ διεκοδέάσεις, πανηγύρεις, ὑπότατοι φιλικαὶ καὶ συγγενεῖς καὶ ὑποχρεώσεις παρελύσαντο καὶ ὠλιγοροῦντο. Ως δευτερός ἐνομίζετο χαροποιά τις φωνὴ καὶ ἀγαλλίασις· διέτι παντοῦ στεναγμοὶ ἡκουόντο, καὶ θλιβερὰ καὶ κατηφῇ πρόσωπα συνκητῶντο. Τοσοῦντον ἡ ἀνέγεια καὶ ἀπορία ἐμάστιζε τὰς μεσημβρινὰς νήσους καὶ ἰδίως τὴν ὁραίαν Σάμουθον. Εἴθε, ὡς πατρίς μου, δὲτι τότε εἶδον ἴδιοις ὄφθαλμοις, καὶ ἴδιοις ὡσὶν ἡκουσσα, οὐδεὶς τῶν μεταγενεστέρων μου ποτὲ νὰ ἴδῃ, ἢ ἀκούσῃ ἐν τῇ τερπνῇ καὶ εὐθύμῳ ταῦτη νήσου! Ἀπόπειρε ταῦτα τῶν γεωργοφίλων, μὲ κόπρον βοῦς, ἢ ἀσθετον, η πισσασχατον χαίροντες τὰς ἀμπέλους, ίνα θεωρεύσωσι τὴν γόσον τῷ

αϊτίον τοσούτων δεινών, ἀλλ' οὐδὲν ὠρέλαι. Τέλος ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων ὁ γεωργόφιλος κόμης Γεώργιος Κουμοῦτος ἔμαθεν ὅτι κάνις θείου λεπτοῦ, ἐπισπλιζομένη τοῦ ἀμπελοφύτου κατὰ τὸ ἄνθος καὶ τὰ μέσα τῆς ὥριμάσσεως, καταστρέφει τὸν μήκυτα. Πρῶτος δὲ πειραθεὶς δλίγα στρέμματα σταφίδος νὰ θειώσῃ περὶ τὸ 1854, ἔλαβεν ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, τυχών ἔως 200 λίτρας σταφίδος. Καίτοι ὅμως ἔθετο ἐν θήκαις τὸν καρπὸν ἑκηγούμενος τὴν θείωσιν ὡς θεραπείαν, οὐδεὶς ἤθελε νὰ τὸ πιστεύσῃ. Ἐβεβαίωθησαν δριῶς ἀκολούθως αἱ Ζαχύνθιοι, ὅτε τὸ ἐπίδιον ἔτος 1855 δὲ κόμης αὐτὸς καὶ αἱ οἰκεῖοι του Ἰωάν. Συγοῦρος, Ἰωάν. Μερκάτης Κούρτολας, καὶ Διονύσ. Δομβάρδος ἐπανέλασσον τὴν θείωσιν εἰς ὅλους τοὺς σταφιδῶνάς των, καὶ ἀποτέλεσμα ἀβλεψθεῖν καρποῦ ἔτυχον ὑπὲρ τὰς 90,000. Διεπώλησαν καθ' ὅλην τὴν σταφιδοφόρον περίχωρον τῆς Ἐλλάδος.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

"Αν ήναι δύναταίν νὰ μεταχειρισθῇ τις ρῆσιν τινα
εἰς τὴν παρούσαν διήγησιν, πιστεύω καταλληλοτέραν
καὶ μᾶλλον ἀρμόδιουσαν δὲν δύναται νὰ ὑπομνήσῃ εἰμὴ
οἶχν δι γότος Δουμᾶς προτάσσει ἐν τινὶ αὐτοῦ μυθι-
στορήματι, καίτοι αὕτη βεβαίως ἀποδέπει διάπλασιν
χρηστήρων" οὐχ ἡττον δύμως καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περι-
πτώσει δὲν φένεται ἀνάρμοστος. Ο περιφανῆς μυθιζορίο
γράφος ἀποφαίνεται που τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ὅδε
πως.— «Φρονῶ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ πλάσῃ τις χρ-
ηστήρες, ἂν δὲν σπουδάσῃ πολὺ τεὺς ἀνθρώπους, κα-
θὼς δὲν δύναται ἐπίστεις νὰ δμιλήσῃ δηποιανδήποτε γλώσ-
σαν, ἀν δὲν ἔκμαθῃ αὐτὴν πρότερονε.

Μὴ ἔχων ἔγῳ τὴν ἡλικίαν καθ' οὐ δινθρωπος ἐπινοεῖ, περιορίζομαι νὰ ἀφγυθῶ διήγησιν, οὐδὲ φίλος μου ἀναχωρῶν ἐντευθεν μοὶ ἐνεχείρισε. Πράττω δὲ τοῦτο οὐχὶ δι' ἄλλο, εἰμὴ δπως προδιαθέσω τοὺς ἀνάγνωστας τῆς «Κορίννης» περὶ τῆς βιογραφίας τοῦ μουσουργοῦ Βεστχόβεν, οὗ δυνατὸν θέλω παράσχει αὐτοῖς, ὡς μικρὸν ἀνάγνωσμα, καὶ ητοι μεγάλως συνδέεται μετὰ τοῦ ἐπομένου διηγήματος. Εὐελπίζομαι οὖτις οἱ μουσοτραφεῖς ἀναγνῶσται δὲν θέλουσιν ἐκλάθει αὐτὸν ὡς ἐπινόημα τῆς φαντασίας μου, διότι ή κατωτέρω διήγησις ἐκύθεται ἐπεισόδια ἀληθῆ τῆς ζωῆς νέου, δυστις δὲν είναι ἐντελῶς αύτοῖς ἀγνωστος. Ἰδού η διήγησις, συνάμυκ δὲ ή σύμπτωσις ητοι συνδέεται μετ' αὐτῆς τὴν μέλλουσαν βιογραφίαν τοῦ Βεστχόβεν.

Ἔμερχαν τινὰ, λόγου γενομένου περὶ μουσικῆς, ἡρό-
τησε νέον φίλον μου ἰδιοτρόπου χαρακτῆρος ὅστις
εἶχεν ὡς ἐντρύφημα αὐτήν. — Τί ἴδεαν ἔχει περὶ τοῦ
Βεστχόβεν; — Τί ἴδεαν ἔχω περὶ τοῦ Βεστχόβεν; μοὶ
ἀπεκρίθη οἵπτων ἐπ' ἐμοῦ βλέμμα βλοσυρὸν καὶ Ὁπο-
— Τί ἴδεαν ἔχω περὶ τοῦ Βεστχόβεν; — Η ἀσφάτησε που εἶναι

νάτου τούτου μουσικοῦ. Μετὰ μακρὰν σιγὴν, δὲ πα-
ράδοξος φίλος μου μοι λέγει.—'Ακολουθήσατέ με. Φθά-
σαντες εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἤνοιξε τὸ γραφεῖόν του,
ἔλαβε χάρτην καὶ μοι τὸν ἐνεχείρισα λέγων. —'Αν-
γνώσατε τὸ ἔγγραφον τοῦτο καὶ ἀφοῦ τὸ ἀναγνώστης,
θὰ ἐννοήσητε διαιτὴν ἐδίπτασσα νὰ ἀπαντήσω εἰς ἐφώ-
τησιν, ἡτις ἐφαντεῖται μέτιν ἀπλουστάτην. —'Ο ἐγχειρισθεῖς
χάρτης περιείχε τὴν ἐπομένην διήγησιν, ἡτις ἀπηυθύνετο
πρὸς περιλημένην γεάνιδα.

» Εκρινήν τινα ἑσπέρχη τοῦ ἔτους 1872, μοὶ ἐξεφράσ-
σατε αἰσθημα, διπέρ ἔκτοτε ὑπῆρξε τὸ γόντρον καὶ ἦ-
βάσανος τῆς ζωῆς μου· ἐλπίζω νὰ τὸ ἐνθυμηθε, διότε
τὸ κατ' ἐμὲ διεφύλαξκα τὰς λεπτεπιλέπτους λεπτομε-
ρίας τῆς ἀξιομνημονεύου ταύτης στιγμῆς. Ήσθε ἐν
τῇ αἰθουσῇ, τὰ δὲ παράθυρα ἤσαν ἀνεψηγμένα πρὸς τὴν
πολύφλοιοσθον θάλασσαν, ἥ; τὰ κύματα, τοῦ Νότου

πνέοντος, θραύσονται ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ οἴκου σαξ·
Ἔτοι δύδον ὥρα περίου τῆς ἑσπέρας. Ἡ μάτηρ σαξ
καὶ οἱ λοιποὶ φίλοι ἔξελθόντες εἰς τὸν ἔξωτην,
παρετήρουν τὴν νηνεμίαν τῆς γαληνιαίκης θαλάσσης;
προσπνέοντες δὲ τὴν ἑσπερινὴν αὔραν καὶ ἀκρούμενοι τὸν
μυκηθύμον τῶν θραυσμένων κυμάτων, συνδιελέγοντο ἡ
ρέμα. Ἡμές, εἶχομεν μένει μόνοι εἰς τὴν ἀθουσαν·
εἰσθε εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον πλανῶσα τοὺς εὐκινήτους
δάκτυλους ἐπὶ τῶν γλωσσίδων αὐτοῦ, ἐνῷ ἐγὼ προσε-
ποιούμην διεγίνωσκον καθήμενος πλησίον σχεῖς· τ
δ' ἀνεγίνωσκον; διὰ λοξῶν βλεμμάτων ἔθεωρουν τοὺς
καστανόχρους πλοκάμους σου καταπίπτοντας ὡς δέ
σμην ἀνθέων ἐπὶ τοῦ πλήρους χάριτος τραχήλου σου
τοὺς πυριλαμπεῖς καὶ ζωγρούς σφραλμούς σου, καὶ ἐ-
δλίγοις τὴν θυμασίαν κεφαλήν σου, περὶ τῆς ἡδύνατη-
τις νὰ εἰπῃ διε τῇ μάτηρ σου τὴν ἔκαμε σύτῳ μικρά,
ὅπως τὴν ἐπεξεργασθῇ τελειότερον. Αἴροντς οἱ δάκτυλοι
σου, οἵτινες μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐκινοῦντο πλά-
νυτες ἐπὶ τοῦ κλειδοκύμβαλου εἰς σκμεῖον ὄνειροπω-
λήσεως, ἐσαμάτησαν σχεδὸν ἀκουσίων ἐπὶ μουσικοῦ τε-
μαχίου, οὗτινος οἱ μελαγχολικοὶ καὶ βαθεῖς φθίγγοι
μὲ ἔκσημαν νὰ ἀνασκιρτήσω· ἦτο ἡ sonata τοῦ Beethoven
ut dièse mineur.

»'Από τῶν πρώτων ρυθμῶν οἵς θαυμασίας ταῖς; συνθέσεως κατελήφθην ὑπὸ ἀλγεινοῦ ρίγους. Ἡ κεφαλὴ μου ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ βιβλίου, ὅπερ μοι διέφυγε διὰ τῶν χειρῶν. Τὰ μακρὰ καὶ πένθιμα ἀπυχήματα ἀντύγοναν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ διέγειρον τοὺς κεκοιμημένους ἥχους τῆς θλιβερᾶς εἱμαρμένης μου Δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ τὰ δάκρυα ἐπλήρουν ἀνεπαισθήτως τὰ βλέφαρά μου, δτε περὶ τὸ τέλος τῆς χορωφδίας, ἀκροωμένος τοὺς σπαραξικαρδίους φθόγγους οἵτινες ἐκφράζουσι βαθύτατον ἀπελπισμὸν, δὲν ἡδυνήθην νὰ συγκρατήσω τὰ δάκρυά μου. Ο Βεστχόβεν ἐπρόδιδε τὸ μυστικὸν τῆς καρδίας μου, συνάμα δὲ ἡλεκτρισθεὶς ὑπὸ τῶν τελευταίων φθόγγων, ἀνεσκίρτησε μετὰ σπουδῆς, καὶ ἐπληγίασα εἰς τὸ παράθυρον ὅπως ἀποκρύψω τὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τορεχήν ήτις μὲ έκυρίευε. Μένας σιωπηλὸς ἐπὶ τινας στιγμὰς, καθ' ἀς προσεπάθουν ἡ ἀναλάβει τὸν συνειριδὸν τῶν ὁδεῶν μου, μοὶ εἴπατε διὰ φωνῆς γλυκείας καὶ συγκεκινμένης «Τι ἔχετε μύριε;» «Τι ἔχω;» σᾶς ἀπόντας, «τὸ πάθος τοῦ Βεστχόβεν, οὐτινος πρὸ διέγου θιουσα τοὺς βαθεῖς στεναγμούς καὶ διπερ, πιστεύω, συνεκίνησε καὶ ὑπεῖ, μὲ κατέστησεν ἐν τῇ στιγμῇ ταύτῃ τοιοῦτον. Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενοι, ἄτινα τιτρώσκουσιν ἀπλάς καὶ εὐαισθήτους καρδίας μὴ εὑρισκούσας ἄλλον παρήγορον σύντροφον, εἰμὴ τὸν ζωέρυτον τὰς ἀτμοσφαίρας αὔραν. Ὁπόσον ἀτυχής εἶναι ἐκεῖνος, ὅτις τύχει ἀπίστου καὶ σκληροῦ ἀντικείμενου καὶ πρὸ πάντων τοιοῦτου, οὐτινος τὰ εὔτκοπτα βίδη πλήττουσι πάντα θυντόν! Καὶ τῷντις πόσοι κρούνοι δακρύων ἕρρευσαν ἐκ τῶν δρθελμῶν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς κατὰ τὸν μαρκάριν τοῦ ἀγωνίαν, ητις διήρκεσεν ὅσον καὶ διάς του! Ο Βεστχόβεν ὑπῆρξεν ἀτυχής; μὲ δηρωτήσατε ἀμφιελάλετε; Ἀλλὰ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γράψῃ τὰ πλήρη πάθους ἀριστοργήματά τα του, ἐάν δὲν εὗρισκε τὸν πηγὴν αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ του;

—Διστυχῶς εὖτα ἀμοιρὸς περὶ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου τούτου μουσουργοῦ, ἐπειθύμουν πολὺ, εἰ δυνατὸν, κύριε, νὰ μοὶ διηγηθῆτε τὰ κατ' αὐτὸν καὶ πρὸ πάντων μέρος τι, διπερ νὰ ἔχῃ σχέσιν τινὰ ἀφορῶσαν τὸν ἀφιέρωσιν τοῦ παρόντος μουσικοῦ τεμαχίου.

—Θέλω ἐκτελέσει τὸν ἐπιθυμίαν σας πάραυτα...¹ Περάνης τὸν βιογράφιαν τοῦ ἀνδρὸς, ή τρέμουσα χείρ σας, δεσποινίς, σφίγξος δειλῶς τὸν ἐμήν, μοὶ ἀπεκάλυψεν ὅτι εἰσεδύσατε εἰς τὸ μουσικὸν τῆς καρδίας μου. Η ἀρδεῖσις τῆς μητρὸς σας καὶ τὸν λοιπὸν φίλων ἀπώθησε βιαίως εἰς τὸν πηγὴν της τὸν συγκίνησιν, ητις κατελάμβανεν ὑμφοτέρους. Τρία ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀλεθερίας ἐκείνης ἐσπέρχεται, ητις ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοσούτων δυστυχῶν συμβεβκότων, ἀτινα δὲν θὰ ὑπομνήσω εἰς ὑμᾶς, καθὼ παρὰ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου πυρασυρθέντα ἥδη εἰς λήθην. Φεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. Ἐνθά δὲ πάλιζεις, ἐν διολογίαις τὸν ὑπόστασιν, μηδὲν ἔχοντα καὶ πάντα κατέχοντα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΥΣΙΣΣΗΣ

1. Ἐνταῦθο περιγράφει δι' ὅλην τὴν βιωγραφίαν τοῦ Βεστχόβεν, καὶ λόιπα τὸ μέρος τὸ ευδεόμενον μὲ τοὺς ἔρωτάς σου, ἣν ἡμεῖς παραλείπομεν ὡς μέλλοντες γὰ πραγματεύθωμεν περὶ αὐτῆς ἐν ἔκτασι.

ψυχὴ ἀπλάστηται τὸν θορύβον τοῦ κόσμου καὶ πληροῦται μυστηριωδῶν προσαισθήσεων, σᾶς ἔξορκίων νὲ κάθησε ἐνότε πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ νὰ παιζῆτε τὸ προδόσαν με μουσικὸν τεμάχιον τοῦ Βεστχόβεν, γύνουσα διάλιγα δάκρυα εἰς τὴν μνήμην καρδίας ην ἐπιπλάσατε καὶ ητις ἐκ τῆς ἀκτῆς σᾶς ἀνακράζεται. Ε... Ε... Χαρές ἐς ἀστέστησεν ἐν τῇ στιγμῇ ταύτῃ τοιοῦτον. Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενοι, ἄτινα τιτρώσκουσιν ἀπλάς καὶ εὐαισθήτους καρδίας μὴ εὑρισκούσας ἄλλον παρήγορον σύντροφον, εἰμὴ τὸν ζωέρυτον τὰς ἀτμοσφαίρας αὔραν. Ὁπόσον ἀτυχής εἶναι ἐκεῖνος, ὅτις τύχει ἀπίστου καὶ σκληροῦ πάντων τοιοῦτου, οὐτινος τὰ εὔτκοπτα βίδη πλήττουσι πάντα θυντόν! Καὶ τῷντις πόσοι κρούνοι δακρύων ἕρρευσαν ἐκ τῶν δρθελμῶν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς κατὰ τὸν μαρκάριν τοῦ ἀγωνίαν, ητις διήρκεσεν ὅσον καὶ διάς του! Τὸ κατ' ἀμὲ δὲν μοὶ διπολείπεται η νὰ περατώσω τὸν μοιράσιαν ζωήν μου, ϕύλλων μετὰ τοῦ γάλλου ποιητοῦ ὃν ποτε ἀνέγνωμεν δρόμου!

Eu vain le jour succède au jour,
Il glissent sans laisser de trace
Dans mon âme rien ne t'efface,
O dernier songe de l'amour.

'Εν Αθήναις 2 Απρίλιος 1877. A. II.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΤΟΚΙΣΤΟΥ.

Ἄργης καὶ πλεονέκτης ὁ Εἰος τοῦ τοκίστος αὗτος δὲν γινώσκει πόνον γεωργίας, οὐδὲ ἐπίνοιαν ἐμπορίας. Μόνον ἐφ' ἐνδε τόπου κάθηται τρέφων ἐπὶ τῆς Ἑστίας Ογρίας ἐπιθυμεῖ πάντα ἀσπαρτα καὶ ἀνήρατα ἀροτρού μὲν ἔχει τὸν κάλαμον, χώραν τὸν χάρτην, σπέρμα τὸ σεροῦ ἐρειπίων μεστῶν ἀκανθῶν καὶ κνιδῶν, μονῆρες ὑφοῦται, ἐτοιμόρροπον ἐκ τῆς πολυτίχειας, καὶ τοσοῦτον παρημελημένον ὑπὸ τῶν δινθρώπων, ὃστε φαίνεται ὅτι τὴν τῶν χρημάτων ἐπικαρπίαν δρέπανόν ἔστιν αὐτῷ η ἀπατητοῦ ἀγρός η οἰκία, ἐφ' ἡς λεπτύνει τὸν θλιβομένων τὰς οὐσίας τὰ πάντα δί' ἰδεῖς ὀφελεῖται βλέπει εὔχεται τοὺς ἀνθρώπους ἀνάγκας καὶ συμφοράς, ἵνα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας ἀπέλθουσι μισεῖ τοὺς ἔχοντας ἀρ-κοῦντας καὶ τοὺς μηδὲν δανειζόμενους ἔχθρους νομίζει προσαδεῖει τοὺς δικαστηρίους ἵνα εῦρη τὸν στεναύμενον τοὺς ἀπατηταῖς καὶ τοὺς πράκτορες ἀκολουθεῖ, ὡς τοὺς παρατάξεις καὶ τοὺς πολέμοις οἱ γύπες περιφέρει τὸ βαλάντιον καὶ δείκνυσι τοὺς θλιβομένους τῆς θύρας τὸ δέλεκτρο, ἵν' ἔκεινως διὰ τὸν χρέαν χάσκοντας συγκαταπίστει τοῦ τόκου τὸ ἄγκυστρον καθ' ἡμέρην ἀριθμεῖ τὸ κέρδος καὶ τῆς ἐπιθυμίας οὐκ ἐμπίπλαται ἀγχθεται πρὸς τὸν χρυσὸν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκείμενον, διότι κεῖται ἀργός καὶ ἀπράκτος μιμεῖται τοὺς γεωργοῦς εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓς μοὶ εἴχατε εἴπει ὅτι θὰ ὑπερποδήστε τὰ κωλύματα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὸν ἔρωτά μας; Ἐξέλιπον μετὰ τοῦ φιθυρούμενοῦ τῶν λόγων σας. Η εἰμαρένη σας παρασύρει πρὸς ἄλλον. ποιος δὲ λόγος; Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπατήσῃς τὸν Παντόδύναμον Θεόν τὸν πλάσαντά σε ἐκ τῆς ἀγνοτέρας ὅλης, καὶ δὲν θὰ εὑρηταις εὐτυχίαν ἔκει. ᘾφεῦ! δὲν διατηροῦνται πλέον εἰς τὸν μνήμην μου, εἰμὴ ὡς ἀναμνήσεις αἱ πανευδάκιμονες ἔκειναι στιγμαὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἰκήματι συνεντεῦσέν μας. Τί ἀπέγιναν οἱ ὄρκοι οὓ

δόπισω, ἔως εὖ κατώρθωσε νὰ ἀποσπάσῃ ἐν ἄνθος ἐκ τοῦ πικρθενικοῦ στεφάνου· ἀλλὰ θίγων διὰ τοῦ ἄκρου τῶν δικτύων τὸ ψυχόδην ἐκεῖνο πτῶμα, αἰσθάνεται τὸ ρίγος τοῦ θανάτου διαρρέον ἐντὸς τοῦ μυελοῦ τῶν ὅστεων του. Ὑπὸ φένου καταληφθεὶς θὰ προετίμα νὰ φύγῃ, ἀλλ᾽ ἐφοβεῖτο μεγάλως τὸ ζοφώδες τῆς νυκτὸς, οὐδὲ ἐτόλμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ὅπως τὸν συνοδεύσωσιν· οὕτω δὲ ἀμφιταλαντευθεὶς ἐπὶ τιναχ χρόνον, ἀνέλαβε τέλος θάρρος καὶ ἐξῆλθεν ἀποφασιστικῶς τοῦ ναϊδίου.

Βλέπει μακρόθεν σθεννύμενα ἐν πρὸς ἐν τὰ φράτα τῆς πόλεως καὶ βραχυπόδων ἀπαντα σχεδὸν ἐκλείποντα. Ό κοινὸς λαός, κατάπονος ἐκ τῶν ὑμεροσών ἔργωσιν, παρεδύθη ἥδη εἰς τὸν ὕπνον ὅλιγοι ἐγκάτοικοι ἀγρυπνοῦσιν εἰσέτει· οἱ μὲν εὐνοούμενοι ὑπὸ τῆς τύχης διέρχονται τὴν νύκτα ἐν χοροῖς, καὶ εὐωχίαις, οἱ δὲ βραχυνίζουμενοι ὑπὸ τῶν δεινῶν δὲν δύνανται νὰ κλείσωσι τὰ βλέφαρα. Εἰς τὰς ὁδοὺς ἔκτείνονται αἱ γιγαντόμορφοι σκιαὶ τῶν οἱ κοδομῶν· τὸ δωρολόγιον σημαίνει μεσονύκτιον, εἰς δὲ τὸ παρακείμενον μοναστήριον ἀκούονται μοναχοὶ ψαλμῳδοῦσαι. — Καὶ ὑμέρας καὶ νυκτὸς, ὅμοιοι αἴνων ἀναπέμπονται πρὸς Σὲ, "Ὕψιστε Δικαιούργε τοῦ παντός· ἐγὼ μόνος καὶ ἡ γενεά μου, εἶμεθα ἔξωρισμένοι ἐκ τῆς διὰ τοῦ αἵματός σου ἀπολυτρώσεως! — Ταῦτα ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Εὐγένιος. «Πλὴν τοῦς ἀφθαλμοὺς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψεις» Εἶναι αἱ λέξεις τοῦ ψαλμοῦ, αἵτινες εὐδιάκριτοι φέρουσιν εἰς τὰς ἀκοὰς του, καὶ θλιβερῶς ἀντηχοῦσιν ἐν τῇ κερδίᾳ του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

‘Ο Εὐγένιος.

Τεννηθεὶς ὁ Εὐγένιος εἰς μικράν τινας νῆσους, κατὰ διωρθεῖς ἐν τῇ ἀποχωρητικῇ ζωῇ ἐντίμου οἰκογενείας,

Ἐντεῦθεν, περίφορος καὶ ἀλλοφρονῶν, βλασφημεῖ ἀσεβῶς
καὶ μεμψιμοτέρι καθ' θεόν τρόπον εἰχεν ἀνοήτως ἐλπίσει
πρότερον, νομίζει δὲ ἔχυτὸν ἀπόκληρον τῆς ζωῆς, πρὸ^τ
τοῦ κατεροῦ.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀρυσθῇ γνώσεις, οὐ; Ήθελεν εὖτε
ρει λίαν ἐλλιπεῖς ἐν τῇ ιδίᾳ πατρίδι, παρότρουνεν αὐ-
τὸν νὰ ἔγκειταιεψή τὴν γενέτειραν γῆν· ἀγνὸς; δὲ τὴν
ψυχὴν καὶ τὰ ἄθη ὡς; Ήτο, τοιοῦτον ὑπελάμβανε καὶ
τὸν κόσμον. Αἱ ἀστυκαὶ κοινότητες τῷ ἐφράίνοντο με-
γάλαις οἰκογένειαι, οἱ ἀνθρωποι σύντροφοι εἰς τὴν εἰ-
μηρομένην καὶ ἀδελφοὶ εἰς τὰς ἐλπίδας, μπὸ τὴν προ-
νοντικὴν κατάδειρονίαν ἀράτου πατρὸς πρὸς ἀπανταχ
ἀγαθοποιοῦ καὶ οἰκτίρμονος. Πλὴν ἡ ἄδιολος αὕτη θρη-
σκεια ἀφετῶν αἰσθημάτων, δὲν ἐπέριωτο νὰ διερκέσῃ
ἐπὶ πολὺ.

Ἡ λαμπρότες καὶ ἡ μεγχλοπέπεια τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας, ἑδυσθεῖσης ἐπὶ τῶν ἔρεπτῶν τῆς ὀρχίσης Ρώμης, καὶ δὲ Πάπιας, διὸ εἶδε θεοποιούμενον περὶ τοῦ ὄχλου, γονυκλινοῦς πρὸ τῶν ποδῶν του, προσέβαλον ζωρῷς τὴν φραντασίαν του. Ἐντυγχὸν δὲ λίγον ὑπερού ποσὸς τινα ἱεροκήρυκα, δοστις δὲ ἐμμανοῦς ζῆλου ἐξετόζευεν ἀναθέματα κατὰ τῶν ἀποκεχωρισμένων τῆς καθολικῆς κοινότητος, περιήλθεν εἰς τοιαύτην σύγχυσιν νοῦς, ἃτε πρεσβεύων ἐν τῶν ἀποκεκηρυγμένων δυγμάτων, ὥστε ἐνῷ περιδίδετο εἰς πολλὰς ἀμφιβολίας, καθ' ἣν στιγμὴν δὲ νοῦς του ἐστερείτο εἰσέτι ἀποκέωστε τινὸς δυνάμεως ὅπως χαλινάγωγόη τὰς παρεμφορὰς τῆς φραντασίας του, ἐπεκρουπισθεῖται εἰς τὰ πάθη ἡ ἀναρμηνούμενη εὐκαιρία ἵνα ἐξεγερθῶσι καὶ συντρίξωσι τότε ἀπαξάπεινται, ὅπως σχηματίσωσι καὶ ὑπεκκαύσωσι τὸν θησαυρούτεκνὸν φραντασμόν.

Οποια ἀποτέλεσματα ἀνεφύγονταν ἐκ τοιαύτης τα-
ρχῆς, ἐρρέθη ἐν μέρει κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἱστορικοῦ
τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ο Δὸν Ἰανουάριος.

* Ήτο δέ ἐποχὴ καθ' θη, ληγουσῶν τῶν θερινῶν διήκοπων, ἀνοίγονται εὐθὺς οἱ σχολὴ πρὸς ἀκαδημαϊκὸς μελέτας. Πολλαχόθεν συρρέουσιν οἱ σπουδασταὶ, εἰς δὲ τὰς αἴθουσας καὶ τὰς σούς τοῦ Πανεπιστημίου θορυβεῖ δὲ πληθὺς· τῶν νέων, ἐξ ὧν τινες συνηθροισμένοι εἰς ὅμιλους πατεργωδοῦς συνομιλοῦσιν, ἄλλοι ἀτάκτως; βραδίζουσιν, οἱ βραδύνυντες τέλος προφθάνουσι καὶ διὰ τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ ἐπιτείνουσι τὴν σύγκρουτν καὶ τὴν βράδην. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν γίνεται σωπῆ· τὸ πλήθος διήχωριζεται δύοις ἀφέντη ἐλευθέρων τὴν διοδὸν εἰς τηνονοφόρων καθηγητῶν, διττοῖς δὲ ἐπιχάριτος κλίσεως· τῆς κεφαλῆς αποκρύπτεται εἰς τὰς ταπεινὰς προτρύχουσες τῶν σιλοσούσιν μελιστῶν.

Αλλαγή στην προσωπικότητα του κάθοδων έκκενωνται από
διάδοχούς μετέπειτα από την άνταρτην των δικαιώματων
φέρων αίγαυουσών τρέχοντες, διότι οι άλλοι θα επιτελούν ακόμη^α
έκκενην εἰς τας θέσεις των γενικών δικαιωμάτων τα οποία
τα πρόσωπα αλληλάκουσεν εν τοις Εργασίοις. Μετά αυτών είναι

σκεται καὶ δὲ Εὐγένιος, δοτις ἀσκαρδόμυκτῶν καὶ χί-
γων, ἀπορροφᾷ τὴν σοφίαν ἥτις καταρρέει ἐκ τῆς
διδαχτοεικῆς, καθέδρας.

Ίδειτο σκολιαῖ, πολύπλοκοι καὶ ἀσυνάρτητοι, περι-
βελτημέναι διὰ έρθράρου καὶ σκοτεινῆς φραγεολογίας·
πειδαριώδεις λεπτολογίαι, δοξασίαι καταπολεμούμεναι
μᾶλλον διὰ τῆς ὅργης ἢ διὰ τοῦ δρθεοῦ λόγου, εἰς τοι-
εῦτον κυκεῶνα διδάκτωρ τις ἀπένειμε τὸ ὄνομα τῆς
φιλοσοφίας, ἥτοι τῇ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων
πραγμάτων ἐπιστήμην.

Ἐξέστραψεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ νεανίου ἡ φωτοθόλος φράσις «Ἐπιστήμη τῶν θείων καὶ ἀνθρώπων» καὶ ἀν-
έλιγον ἐνεβε τὴν γριφώδη δομίλιαν τοῦ καθηγητοῦ, ηρ-
κεσθη δικαὶος ἀκούσας, διε παραχει τοιαύτη ἐπιστήμην, καὶ
ὅτι ἐπομένως δὲν ὥφειλε πλέον νὰ καθυποθάλῃ εἰς τὸ
μέλλον περιδεῶς τὴν διάνοιάν του εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν
αὐθεντίαν. Τὴν κεφαλὴν φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους, βε-
θύνισμένος εἰς μεγίστην σύννοιαν ἀπήρχετο ἦδη μόνος ἐκ
τῆς ἐπιφυνοῦ; ἔκεινης ἀγορᾶς; σοφίας; καὶ διδασκαλίας;
Στὸν τὸν στραματὴ ἐκελησιαστικός τις δύνματι Δὸν
Ἴχνουάριος, ἀνήρ λίαν γνωστὸς αὐτῷ καὶ ἐρχομένως.

— Εῦγε ! εῦγε, ἐνωρίς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ταχέως εἰς τὸν οἶκον — ὑπῆρχεν αἱ λέξεις, διὰς ὁ ἱερεὺς τῷ ἀπηγόρουνε, προσηλῶν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς δρψαλμούς; καὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν προσεκτικῶς θεωρῶν αὐτὸν.— Σπουδὴ! πάντοτε σπουδὴ; — ἔχακολουθεῖ νὰ τῷ λέγῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ εἰρωνικοῦ τόνου καὶ ὑποσκαζών τὰ χείλη· ὁ δὲ νεκνίας ἥλλαξεν ἐν τῷ μεταξὺ ὅψιν ἔνεκκ τῆς ἀκουσίου ταραχῆς εἰς ἃν τὸν ἐνέρχαλον οἱ ἀμφίβολοι ἔκεινο λόγοι, καίτοι οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἐνέσι, οὐδὲ εἴχε λόγον τινὰ ὅπως ἐρυθρίᾳ.

—Τὸ ἐμάντευσα,—ἀναφωνεῖ μετὰ βραχεῖαν σιγὴν ὁ
Δίὸς Ἰχνουάριος, συστέλλων τὸ στόμα εἰς βεβίασμένον
μειδίαμα ἀφιῦ δὲ ἔμεινεν ἐπὶ τινα καιρὸν σκεπτικὸς,
συνορθοῦσται, καὶ συνοδεύων τὴν ἔρρυθρον κίνησιν τῆς
κεφαλῆς μεθ' ὅμοιομέρφου τοῦ ποδὸς κινήσεως, νεύει αὐτῷ
οἰκίαν τινά. Οὐ Εὐγένιος, εἰς ὃν ἥχοισαν ἥδη νὰ κα-
τανιῶσιν ὅγληροι αἱ ἀλλόκοτοι ἔκειναι ψυχρολογίαι τοῦ
Δίὸς Ἰχνουάριου, ἐπεβύμει νὰ ἀποκριθῇ, ἀλλ' οὔτες ἐπι-
θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στόματός τον τὸν δίδει νὰ
ἐννοήσῃ ὅτι, δὲν ἔχεις εὔτε ἀπαντήσεων, εὔτε ἐπεξη-
γίσσεων, οὐέτο, δὲ τίσαντας μέτρην κατὰ μέσον καὶ μετά

γῆτεσσιν, ηρέμα δε συρρων αὐτον κατα μερος και μετα μυστηριώδους ἔθους στρεφόμενος πέριξ ἵνα βεβίωθῃ ἐν παρά τινος ἡκεύστο, χαμηλή τῇ φωνῇ ψιθυρίζει εἰς τὸ οὖ; του.—Εἶναι δωρικοτάτην είτα χωρίς οὐδὲλως νὰ διικοπῇ, μηκύνας τὸν τράχηλον ἀνεψιλέπει πρός τι παράθυρον, και σίονει ἡμίκεμβάζων ἐξκολουθεῖ. —Κατὰ πάσαν πρωΐαν τὴν βλέπω ἀκριβῶς περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν, ὅτε πορεύομαι νὰ τελέσω τὴν λειτουργίαν ἐνταῦθι εἰς τὸν "Ἄγιον Μαρτίνον." —Ο Εὐγένιος τανύει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ ΑΝΘΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΟΝΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΗΛΙΑΣ ΛΑΖΑΡΟΥ

μα, ή θύρα ἀνοίγεται καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ κλείεται γί-
νεται ἄφρυτος, ὁ δὲ Εὐγένιος μένει ἀκίνητος, θεωρῶν
ὅλως ἐμβρόντητος ἔτι τὴν αἰκίαν ἔκεινην καὶ ἐπανα-
λαμβάνων καθ' ἔχτον — Ὑπάγει νὰ ισορουργήσῃ!

Ο Δὸν Ιανουάριος ἡ τοῦ ἀνὴρ πλέον ἡ τεσσαρακοντούτης, ἀναπτήματος μᾶλλον μακροτενοῦς, ἐπερ ἐκέπτητο ἀλλότον τι καὶ γελοῖον· ἔνεκα δὲ τοῦ μικροῦ καὶ στρογγύλου προσώπου του, καχωμένου εὗταις εἰπεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, συνεδύκε παραδοξῶς ἐν ἔχυτῷ τού; γραπτήρας γυναικής καὶ παιδίου. Βεβάδιζεν ὑψηλόν, στρεφόμενος ἐκάστοτε δλόσωμος ὅπως παρατηρῇ τῆς κακεῖσε, πάντοτε κομψὸς, μυρόπονος καὶ λίαν χρείες τοὺς τρόπους. Ἀνήκεν εἰς οἰκίαν εὐπατριδῶν, ἀλλ' ὡς συμβαίνει εἰς πλείστους καταγομένους ἐκ λαμπροῦ γένους καὶ μὴ εὑρισκομένους εἰς εὔπορον κατάστασιν, ἡ νηγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸν πρωτότοκον ἀδελφὸν τὴν διαχείρισιν τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν φροντίδα νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς, ἀφιερώσας ἔχυτὸν εἰς τὸν ἐκκλησίαν, ἵνα διανύσῃ, ὡς συνήθως ἔλεγεν, ἔντιμον στάδιον. Ἐπειδὴ ὥμως ἐπράξε τοῦτο ἄνευ τινὸς κλίσεως, ἐπιφυλάξας δι' αὐτὸν τὸν χρῆσιν ἀποχρώσης ἔλευθερίας, παρεκτός του ἴματισμοῦ δι' ἔφερεν, ἔξισυτο πρὸς οἰονδήποτε ἄλλον εὐγενῆ ὄμοιόν του, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπίστευε καὶ ἐσκέπτετο. Τὰ θρησκευτικὰ δόγματα λαβὼν ὡς τρέχον νόμισμα οὕτω καὶ τὰ ἐμπορεύετο· ἀν δὲ τυχὸν διπώπτευεν διτὶ ὑπῆρχε τι ψευδὲς, φρονῶν διτὶ δὲν ἦτον αὐτὸς ὁ παραχράκτης, τὸ ἀπέδιδεν εἰς κυκλοφορίαν ἀπαραλλάτ κτως ὡς εἴχε περιέλθει εἰς χειράς του. Η εὐγένεια τῆς καταγωγῆς καὶ οἱ εὐπροσήγοροι τρόποι του, καθίστωντες αὐτὸν λίαν εὐπρόσδεκτον καὶ οἰκεῖον πρὸς τοὺς μέγχ

δυναμένους ιεράρχης, συνεχῶς; τῷ ἐπιχρούσιαζόντο πε-
ριστάτεις ὥπως ἴκανοποιῆ ἔμφυτόν τινα αὐτοῦ κλίσιν
πρὸς τὸ ἀγαθοποιεῖν, ἀποκτῶν ἐπιφρόνην παρὰ πολλοῖς
ἔνεκα τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτευχθεισῶν χαρίτων. "Ἄν-
λογισθῶμεν ἄλλως; τε, ὅτι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον,
ἡ ματαιοφροσύνη κοινῶς εἶναι εἰδός; τι ἀτμοσφρίχης
τῆς ἀρετῆς, δὲν ὁφείλομεν νὰ μεμφθῶμεν αὐτοῦ εὐχε-
στούμενου νὰ ἐκμεταλλεύτηται ἐνίστε τὴν οἰκείότητα
τῶν ἀνωτέρων του, ὥπως ἀναλαμβάνῃ μετὰ τῶν κα-
τωτέρων τὸ ἥθος ἐκείνο τῆς ὑπεροχῆς, ὃπερ χρῶνται
οἱ πρωτάται ποὺς τοὺς προστατευομένους.

Ἐνώπιον τούτου ἡ προστασία τοῦ θεοῦ συμβιβάσθησεν, ἀποδέσμωσις αὐτῷ μεγάλην φήμην περὰ τὴν λεῖψην, τοσούτῳ ἐπονερήσεσεν ἐπὶ τοῦ ἴδιωτικοῦ βίου του, διαστρέψασα, καίτοι ἐν μιᾷ μόνῃ περιστάσει, τὴν ἡπιάν καὶ ὅμιλητικὴν φύσιν του[·] αἰτίᾳ τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἔχησις.

Ἐπειδὴ τὰ φιλολογικὰ συγγράμματα καὶ αἱ ποιήσεις, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ κενὸν φράσεις, ἐπικαλύπτονται οὐδὲν ἡττον διὰ τῆς χροῖς μεγάλης τινὸς ἵπσεως, ἥτις λαχθραίων ἀναφύεται εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπιοκιαζεῖ τοὺς ἀγγίνοας καὶ ὑπερακριθεῖς κολαστὰς τῶν διανοιῶν, οὕτω λόγιοι τινες ἐπιθυμοῦντες νῦν καλυφθῶσιν ὑπὲ τὸν μανδύχυ τοῦ Δόνῳ Ἰανουα-

ρίου, μήποτε φιλόποιος τις ὄφθαλμὸς τοὺς κατοπτεύσῃ ἐξ ἀπόπτου, κατέταξαν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν. Ἐκτὸς τῆς ὑπερηφανίας ὑψ' ἡς ἔτεκα τούτου ἐνφορθῆται, κατερέτεο δι ταλαίπωρος ἐμμανῶς κατὰ τῶν μὴ συμμερζομένων τὰς δοκίμους διεχειλας τῆς ἀδελφότη-ος, ὡς καινοτόμων καὶ πολεμίων τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ θρόνου. Ἄλλα καὶ εἰς τοῦτο δὲν κύβιντο πολὺ, ἐνεργῶν δυνάμει τῆς ὀρμεμφύτου ἐκείνης μισαλλοδοξίας, ἥτις ἰδιάζει εἰς πάντα τερπνὴν μὴ ὅμιλον, καί τοι πάντοτε ἀξιοσεβάστου, ὡς ἀναμφίλεκτον τεκμήριον ἐνδομύχου πεποιθήσεως.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

A. A. T.

Εἰς τὸ λυπτελέκ τοῦ ἀναγνώσματος ἀποβλέποντες, δημοσίει
οὐμεν ἐν τῇ Κορίνῳ τὴν ἑπομένην μετάφρασιν τοῦ χωρ
κτῆρος τοῦ Θύειτητῶνος, τοῦ μεγάλου τούτου πολιτικοῦ ἀνδρό^ο
τῶν νεωτέρων χρόνων, θετίνος τὰ λαμπρὰ κατορθώματα παρέγγο^ο
σειλίδας ἀδεκματίνους ἐν τῇ παγκοσμίῳ ιστορίᾳ, ἐφ' ὧν καὶ οὐδείς
διατελέσει ἐν τῇ συνειδήσει τῆς ἀνθρωπότητος ἢ διδακτική αὐτο^ο
μνήμη. Ή περιγραφὴ τοῦ ἀκρεισμοῦ καὶ εὐστόχου τούτου χαρακτῆ^ρ
ρος ἀνήκει εἰς τὸν διακεκριμένον κάλαμον ἐνὸς τῶν συνεργατῶ^ν
αύτου κατὰ τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικανικῆ ἀνεξαρτησίας ἀγνῶνα—
τοῦ Θωμᾶ Ιεφθερσωνος. Ως ἀντίθεσιν πρὸς τὸν χρακτήρα το^ο
Θύειτητῶνος παραβέτομεν τὴν σκιαγραφίαν τοῦ Ναπολέοντο^ο
Βοναπάρτου, ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὥσταύτως μετενεγέθεται, ἡπ^ο
συνετάγθη ὑπὸ ἀγνούμονος πυργοσκέπου καὶ ἐδημοσιεύθη, τοῦ 1824.

Ο ἀναγνώστης παραλληλίζων τὰ προκειμένα δύο ἡμέρα κάτιοπτρα, καινορωμένα ὑπό τῆς ἀμερολήπτου Ιστορικῆς ἀκριβεῖτας θίλει προδῆμος ἀναγνωρίσει πόσον ἀλλοτοι ὑπῆρχεν οἱ καρποὶ τοῦ πρεψάτος τῶν ἀνδρῶν τούτων. Ο μὲν Οὐαστικῶν, ἀλιθικὸς ἀγγελος τῆς ἐλεύθεριας καὶ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος, δοξάζεται ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγεννθείσῃ γῆι καὶ μακαρίζεται ὑπό σύμπαντος τοῦ πεποιητισμένου κόσμου, ὁ δὲ Βοναπάρτης περὶ τοῦ, οὐδὲν ἄλλο νυρίως καταλιπὼν ἡμῖν ἢ τὴν φρικιάδην ἀνάμνησιν τῶν συμφορῶν ήτοι, δικην καταστρεπτικοῦ λαλαπος, ἐπίγνεγκεν ἐπὶ πολλῶν λαβεν, πρὸς κόρεσιν ματαίς φιλοδοξίας

ΟΥΛΣΙΓΚΤΩΝ

(ὑπὸ ΙΕΦΦΕΡΣΩΝΟΣ)

¹ Ήκέντητο μεγάλην καὶ κραταιὰν τὴν διάνοιαν, χωρὶς
εὕτη νὰ ἔναις ἐκ τῆς πρωτίστης τάξεως· εἶχεν ἰσχυρὸν τὸ
διορατικὸν, καίτοι οὐχὶ τοσοῦτον ἔξυπνὸν· τὸ τοῦ Νεύτω-
νος, τοῦ Βάκωνος ἢ τοῦ Δώκα² ὅσον δὲ ἡδύνατο να
ἀντιληφθῇ, οὐδεμίᾳ κρίσις ὑπῆρξε ποτε ὑγιεστέρα. ³ Ήτο
φργὸς ἐν τῇ πράξει, ἀτε μικρὸν βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐ-
φυσετικοῦ ἢ τῆς φαντασίας, πλὴν ἀσφαλῆς ἐν τοῖς βου-
λεύμασιν. Ἐντεῦθεν ἡ συνήθης παρατήρησις τῶν ἀξιωμα-
τικῶν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ὠφέλειαν ἦν ἡρύετο ἐκ τῶν
πολεμικῶν συμβουλίων, ἔνθα ἀκροαζόμενος πάντα τὸ
ὑποβαλλόμενα, ἔξελεγε τὰς κρίσσας⁴ καὶ τῷρντι εὖ-
δεις στρατηγὸς προδιέταξε ποτε τὰς μάχας του μετὰ
περισσοτέρας περινοίας. Ἀλλ᾽ ἐὰν τυχὸν δισταράσσετο
διαρκούσης τῆς ἐνεργείας, ἐὰν μέλος τι τοῦ σχεδίου του
διεστρέφετο ὑπὸ ἀπροσδοκήτου περιστάσεως, τότε ἡτο
φργὸς εἰς τὴν ἐπανεργίασιν. Συγέπεια τούτου ὑπῆρξεν,

ὅτι ἐν μὲν τοῖς πεδίοις συνεγένεται ἀπειργχανε, σπανίως δὲ
ἐναντίον τοῦ ἔχθρου εὑρίσκομενον ἐν φρουρᾷ, ὃς ἐν Βε-
στόνη καὶ Ὑόρκῃ. Δὲν ἦτο τοιοῦτος ὁ τοτε νὰ φοβήται,
ἀντιμετώπιζε δὲ τοὺς προσωπικοὺς κινδύνους μετά τῆς
μᾶλλον ἀταράχου ἀδικοφορίας. Ισως ή ισχυροτέρων ἐν
τῷ χριστιανῷ αὐτοῦ ἔπειτας ἦτο ή φρόνησις, οὐδέποτε ἐν-
εργῶν, ἐνδισώ πᾶν γιγνόμενον, πᾶσαν σκέψις δὲν ἔσταθμί-
ζετο ωρίμως; ἀναστέλλων ἔχει τὸν διεβλεπεν ἀμφι-
θολίεν τινά, ἀλλ' ὅφου ἄπαξ ἀπεργήνετο γνώμην, εἰσηχω-
ρῶν μετά τοῦ σχεδίου του οἰκδήποτε τὰ ἀντιτασσόμενά
προσεδινούσατα.

Ἐπάκερχιστης αὐτοῦ ἦτο ἀκριψιφνεστάτη, ἢ δὲ δικαῖος
οἰνύν του, ή μάλλον ἀκεμπτος; ἐξ ὅτων ποτὲ ἔγνώρισε,
καθότι οὐδεμία ἀφοροῦ ὡυμέροντος ἢ συγγενείας, φι-
λίας ἢ μίσους, ἵσχεν δπως ἐκελίνη τὴν ἀπόφθεσιν αὐτοῦ.
Ἔτο πράγματι, καθ' ὅλην τῆς λέξεως τὴν σκμασίν,
σοφίας, ἀγαθοῦ, καὶ μέγας ἀνήρ. Τὸ ἥδος του ἦτο φύ-
σει εὐερέθιστον καὶ σφυδρόν, ἀλλ' ἡ σύνεσις καὶ ἡ προ-
αίρεσις εἶχον κατορθώσει ἐπ' αὐτοῦ μρνιμον καὶ συν-
ήητη τὴν ὑπερίσχυσιν. Βάν διως ἥθελε ποτε παρεκ-
τραπῆ τῶν δρίών αὐτοῦ, ἦτο φθερώτατος ἐν τῇ δυγῇ.
Κατὰ τὰς δαπάνας αὐτοῦ ἦτο φιλότιμος, ἀλλ' ἀκριβής.
ἴλευθέριος εἰς συνδρομὰς ὑπὲρ πχντὸς δι, τι ὑπέσχετο τὸ
ἀφέλιμον· ἀλλ' αὐτετρός καὶ ἀπρχγάρητος πρὸς πχ-
σαν φαντασιώδη πρόθεσ.ν ἢ ἀναξία ἐπίκλησιν τῆς φι-
λανθρωπίας του. Τὴν καρδίαν δὲν εἶχε θερμὴν ἐν ταῖς
στοργεσι αὐτῆς πλὴν ἀλλ' δύμως ἡριθολογείτο περὶ¹
τὴν ἁξιαν ἐκάστου ἀνθρώπου, σχετικῶς δὲ τὸν ἔξετίμα
ἀναλόγως πρὸς αὐτήν. Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο ὠρχίον,
τὸ δὲ ἀνάστημα ἀκριβῶς εἶναι πᾶς τις ἥθελε ποιήσει²
ἢ βάδισις αὐτοῦ εὑπετής, ἀκμαία καὶ εὐγενής· ἦτο ἐ-
χιστος ἵππευς; τῶν ἡμερῶν του καὶ ἡ χαριεστέρα μορφὴ
ἦν ἥδηνατό τις νὰ ἔδη ἐπὶ τοῦ ἵππου. Καίπερ ἐν ταῖς
πόντας αὖτις πάντα τοῦτο ἦτο ἕλληντα ἀποτελεῖται, μή

κύκλοις τῶν φίλων του, ἐνθα ἐδύνατο ἀσφαλῆς νὰ
χρῆται πάσῃ ἀπλούστητη, συμμετέγκεν ἐλευθέρως τῶν
συ-ομιλιῶν, αἱ διαλεκτικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις δὲν ὑπερέ-
βεν τὸ μέτριον, ἄτε μὴ κεκτημένου οὔτε ἀρθονίκυ
ἔδειν, οὔτε εὑροικαν λέξεων. Οσάκις ἔζητείτο ἵνα ἐκφέρῃ
γνώμην ἐξαπίνης ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, ἢτον ἀνέτομος,
σύντομος καὶ τεθορυθμένος. Καὶ δημος ἔγραψεν εὐκό-
λως, μᾶλλον μακρολογῶν, εἰς εὖληπτον καὶ καθαρεύον
ἔρθας. Τοῦτο ἀπέκτητο διὰ τῆς μετὰ τοῦ κόσμου συ-
νακαστροφῆς αὐτοῦ, διότι ἡ ἐκπατίδευσίς του συνίσταται
ἐπάλως εἰς ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ κοινὴν ἀριθμητικὴν,
εἰς προσέθετο καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐπιστάτου εἰς ἐπιόντα
χρέον. Ἐπησχόλει τὰς ὕρχες αὐτοῦ κυρίως φιλεργῶν,
ἐναγινώσκων ὀλίγον, τοῦτο δὲ μόνον ἐν τῇ γεωργῷ καὶ
τῇ ἀγγλικῇ ἴστορίᾳ. Ἡ ἀλληλεγραφία αὐτοῦ κατέστη
εἰς ἀνάγκην ἐκτεταμένη, ἐπειδὴ δὲ ἐτέραι ήμερολόγιον
τῶν γεωργικῶν αὐτοῦ ἔργων, διέρχεται πολλάς τῶν ω-
ρῶν τῆς ἀργίας του εν τῷ δωματίῳ. Ἔν συνόλῳ δὲ χρ-
ηστήρα αὐτοῦ, συλλεῖδην θεωρούμενος, ἢτον ἐντελής,
εἰς οὐδὲν κακός, ὑπὸ τινας ἐπέλεις ἀδιαφόρος δύναται
ἴσες τις μετ' ἀληθείας νὰ εἴπῃ, οἵτις οὐδέποτε ἡ φύσις

καὶ ἡ τύχη κατώρθωσαν νὰ συμβιβάσθωσι τελείωτερον
ὅπως καταστήσωσιν μέγαν ἔνα ἀνθρώπον καὶ τάξωσιν
αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἀστερισμῷ μεθ' ὅλων ἐκείνων τῶν
ἔξογοτήτων οὐδὲν ἀνθρώπος οὕτωσεν ἀλιγάτου μηνίης.
Διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ ἐνιαία μοῖρα καὶ ἀξία ὅτι ὁ
δῆμος τοῦ ἐπιτυχῶς τούς στρατεὺς τῆς χώρας αὐτοῦ δι-
αφρούντος δυσχεροῦς πολέμου, ὑπὲρ τῆς ἐμπεδώσεως
τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ὅτι διηθύνει τὰ συμβούλια
αὐτῆς ἐν τῇ γενέσει κυβερνήσεως νέας κατά τε τὸ εἶ-
δος καὶ τὰς ἀρχάς της, ἕως οὖθις ἐγκατέστησεν αὐτὴν
εἰς ἥρεμον καὶ κνημονικὴν πορείαν καὶ ὅτι ὑπετάχθη
ὑπερρχιβῶς εἰς τοὺς νόμους καθ' ἄπασαν τὴν διάρκειαν
τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ σταδίου του, περὶ ὃν
ἡ ἴστορία τοῦ κόσμου οὐδὲν παρέχει ἡμῖν ἔτερον πα-
ράδειγμα.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ

(Ùπò àνωνύμου "Αγγλου συγγραφέως.)

Τὸν ἀνιγνεστωμένον τὸν ἄγριον καὶ ἀνόμαλον μεγαλείον τοῦ σταδίου του, τὸν νὰ διατάξει μεν περὶ τοῦ λαμπροῦ τῆς ἀυψώσεως οὗτοῦ ἢ τοῦ ἐπινεφοῦς τῆς πτώσεώς του, ἥθελεν εἴσθαι ταῦτα ὡς ν' ἀφηγηθῶμεν τὰ ἔκτακτα ἐκεῖνα συμβεβηκότα, ὃν ἔνεκα τὰ τελευταῖχ τριάκοντα ἔτη κατεστάθησαν ἢ ἀξιολογωτέρα περίοδος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κέσμου. Ή μηδὲν τῶν γε γονότων τούτων καταλαμβάνει ἡμᾶς ὡς ή ἐνθύμησις ὁράματος φυσεροῦ. Μόλις αὖτη παρίσταται ὡς γένον τι. Ομοίαζει πρές τὴν σκοτεινὴν διάγκων μυθώδους γενεᾶς. Ἡδυνάμεθα σχεδὸν· ὅτι ἀμφιβάλωμεν περὶ τοῦ σπουδαίου μέρους ὅπερ δὲ ἀνθρώπος οὗτος παρέστησεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κέσμου, διότι ή τελευταία πρᾶξις τῆς επαραδέξου καὶ πλήρους συντυχιῶν ἱστορίας του, ὑπῆρχεν ἢ τῆς λήθης καὶ τῆς ἀφενείας· διότι διέμεινε κατακείμενος ὡς δὲ λοινότατος μεταξὺ ἡμῶν, θυμοφθορῶν ὑπὸ ἀπελπισίας καὶ τηκμένος ὑπὸ νόσου,

δπως ἀποθάνη ἐν σιγῇ καὶ ἐρημίζ, ἀνέν οὐδεμιᾶς ἀνα-
μνήσεως; τῆς δόξης του περὶ αὐτόν. 'Αλλ' ὅμως τὸ σά-
διόν του ὑπῆρξε τοιοῦτον διπέρ οὐδέποτε δύναται νὰ
λησμονᾷ, εἴτε ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, εἴτε ἐν τοῖς ἀ-
θηκάμασιν. Αὐτὸς οὗτος εἶνε δὲ ἄνθρωπος ὅστις ὠδόγησε
τὴν ἐπαναστατήσασαν Γαλλίαν ἐν θριάμβῳ διὰ μέσου
τῆς Εὐρώπης—οὗτος δὲ ἀνυψώσας ἔχυτὸν ἐπὶ τῇ ἔ-
θρᾳ; τοῦ 'Υπάτου—οὗτος δὲ καθίσας ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν
ἀρχαίων βασιλέων τῆς Γαλλίας καὶ δὲ θεῖς τὸ σιδηροῦν
στέμμα τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ μετώπου του—οὗτος δὲν
προσεκύνησαν βασιλεῖς; καὶ αὐτοκράτορες, δὲ κρατήσας
βασιλίσσας αἰχμαλώτους καὶ δοὺς πριγκιπέσσας εἰς πολι-
κα—οὗτος δὲ νικήσας εἰς Ἱέναν καὶ Ἀουστρελίας—
εὐταῖς θρησκευτικοῖς τοῖς πάνω καὶ τῶν γεγυμνασμένων
τοστικῶν του βορρᾶ, καὶ πειρῶν εγωπιού τῆς συγκοπε-

εἰς τὴν φιλοδοξίαν θυσιάζοντος, ἥθελεν ἔκουσίως ἀποφύγει. Ἐπέτυχε τῆς ὀργηγίας τοῦ σφραγίου τῆς Ἰταλίας· ὁ ἕδιος αὐτοῦ χαρακτήρ καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς ἐπινοτάσσεως ἡγαγόν αὐτὸν πρὸς ἐπιτυχίαν. Τὸ μισθήριον τοῦ θριάμβου του εὐχρώς ἦδη κατανοεῖται. Ἐπάλισσεν ἐναντίον ὀργηγῶν διευθυνόντων τὸ μέγα τοῦ πολέμου παιγνίδιον ἐπὶ κανονικοῦ καὶ εἰδίκοῦ συστήματος τακτικῆς, ὡς ἡκιστα δαπανηροῦ, ὡς οἶστον τε φειδομένου τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καὶ μετὰ προνοίας ἡτοῖς, ἐάν δὲν ἔχονται τὴν νίκην, δὲν θὰ καθίστα ἡ πελτίν τὴν ὀπισθοπήρησιν. Ὁ Βοναπάρτης ἐναπέθετε πάντοτε τὴν τύχην του «ἐπὶ μιᾷ μόνης θολῆς». Ἐνίκτης τὰ πάντα, διακινδυνεύων τὰ πάντα· θὰ ἔτασσε γιλιάδικας καὶ δεκάδας χιλιάδων ἐκ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς βεβαίαν καταστροφήν, δύως ἀσφαλίση τὴν διάτωσιν τῶν ἐπιλοίπων· διότι ἀλλοὶ στρατηγοὶ ἀπέτινον πληρωμάς πρὸς συντήρησιν τῶν δυνάμεων των, δι Βοναπάρτης ἐλαφρυγάγει. Τοιούτον σόστηκαν ἡτοῖς νέον, καὶ ἐπομένως καθίστατο ἐπίφρον. Οἱ κόσμος ἀδει τὴν δραστηρίαν της μεθ' ἧς αὐτὸς ἐκίνει μεγάλας ὄμιλας ἀνθρώπων, τὸ θάρτο; μεθ' οὐ προσέελεν ἀνωτέρας δυνάμεις, τὴν ὀλιγωρίαν του πρὸς τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ κωλύματα τὰ ὑπὸ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν ὁρέων παρεμβαλλόμενα εἰς τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις—ἐνῷ δὲ ἐθαύμαζεν ἀπώλυτο. Ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν ταύτην ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ σταδίου του μέχρι ἣτοῦ τέλους αὐτοῦ—ἀπὸ τῆς διεράχσεως τῶν Ἀλπεων μέχρι τῆς ἐκ Μόσχας φυγῆς του δυνάμεως νὰ μορφώσωμεν ίδεαν τινὰ τοῦ ἐν συνδρῶ ἀφρνισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, θὺν τὸ σύστημα τοῦτο, ἐπίνεγκε μανθάνοντες διτὶ ἡ ἐτοίκια προσθήκη εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν, διὰ καταγραφῆς, ὑπερέβινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰς 150,000 ἀνδρῶν, ἐνῷ ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ νεοσύλλεκτοι ἐκάστου ἔτους δὲν ἀνήρχοντο πέμπαν τῶν 5000. Οἱ κόσμος ἐπὶ τέλους ἔγνω δύως ἀπομιηθῆ τὴν εὐτολμίαν καὶ τὴν ταχύτητα τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ κινήσεων· ἡτοῖ δὲ πρωρισμένον διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῆς νὰ πατάξωσιν αὐτὸν διὰ τῆς χρήστεως ἐκείνων τῶν ὅπλων, καίπερ ἐγκαταλείποντες αὐτὸν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κατοχὴν τοῦ συστήματος αὐτοῦ τῆς λεηλασίας καὶ τῆς σφργῆς.

Ἐάν οὖν ὑδυνάμεθα νὰ ἀποδύθωμεν τὴν ἀποστροφὴν ἡν αἰσθηνόμεθα ὡς πρὸς τὰς ἀνηλεῖς περὶ πολέμου ὀρχάς τοῦ Βοναπάρτου, προθύμως θ' ἀνεγνωρίζομεν διτὶ αὐτὸς ὑπῆρξεν δι πρωτιστος στρατηγὸς τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἀλλ' ἵνα νικηθῇ ἡτοῖ ἀνάγκη ἔτι μεγαλειτέρας στρατιωτικῆς δεξιότητος, χωρὶς νὰ θυσιασθῶν αἱ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Τοῦτο ἐπετέλεσθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, οἵτινες ἀπελευθέρωσαν τὴν Ἰσπανίαν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς καταπίεσεως. αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ Βοναπάρτης δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὸ ὄψιν μόνον ὡς στρατηγός.—Ἐθήρευσε καὶ συνεπλήρωσε τὸν χαρακτήρα δεσπότου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀρχοντος δεσπότην. Τὰ ὡς πρὸς τοῦτο ἀναφρικά εἰς αὐτὸν εὐκόλως ἀνακερατιστοῦνται. Δὲν εἴχεν ἡ μίκην γνῶσιν κυβερ-

νῆτεως, αὕτη δὲ ἐθεμελιοῦτο ἐπὶ τοῦ φίσου, οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἀγάπης, τῶν κυβερνωμένων. Ὅπηρξεν εἰς τῶν μεγίστων ἔχθρῶν τῆς ἐλευθερίας ἐξ ὅσων ποτὲ ἐφάνησαν εἰς τὸν κόσμον. Εὗρε τὸν Γαλλικὸν λαὸν ἐν τῇ κατοχῇ τῶν ἀγριωτέρων καὶ ἀκολαστοτέρων ὀρχῶν τοῦ δημοκρατισμοῦ, κατέστησε δ' αὐτοὺς ἔκουσίους δούλους τῆς ἀπολύτου μονορχίας του. Ὅπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ἀντιπροσωπεία λαοῦ, οὔτε ἐλευθερία τύπου, ἦταν δὲ ἀνέκλητοι αἱ ὑπερβολαὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ πάντα κατακλυζόντες πολιτικῆς του. Τὸ κράτος αὐτοῦ ἦτο δεσποτισμὸς τοῦ μελλοντοῦ αὐτοῖς ἀνθαίρετου χρηστικοῦ. Ἀλλ' αὐτὸς ἔχρυσως τὰς ἀλύσεις τῶν Γάλλων. Ἐκέπλησεν αὐτοὺς· ἐκ τῆς μέθης τῆς ἐθνικῆς μεταθητος—τούς· ἔξεπληξε διὰ τῶν νικῶν του—τοὺς ἐκολάκευσε διὰ τῆς ὑδρίστικῆς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς πρὸς τὴν παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τοὺς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἦτο λοιπὸν τὸ ἀντικείμενον τῆς φιλοδοξίας σου; Τὸ ὄνομα τοῦ Ρωμαίου ὑπερέβη ποτὲ τὰς κορυφὰς τοῦ Καισάρου ἢ τὰς ὅχθας τοῦ Πάγγου; Ήσσοι λαοὶ εἰς τὴν ἀνατολὴν, εἰς τὴν δύσιν, θεῖς τὴν μεστυμβρίαν, εἰς τὴν ἀρκτον, δὲν θὰ ἀκούσωσι ποτὲ νὰ γίνηται λόγος περὶ τοῦ Ἀφρικανοῦ! Καὶ εἰ ὑδρίλευντες περὶ αὐτοῦ τὸν σῆμερον ἡμέραν, πόσουν καιρὸν ἀκόμη θὰ μιλήσωσι; Ή' ἀποθάνωσιν. Εἰς τὴν ὑδροποτικὸς καὶ δυσπροσήγορος—ἄγροικος καὶ δύριστικός παρεκτὸς εἰς περιστάσεις ἐπιδειξεως—ὑπερέβρανος καὶ ἀπότομος πρὸς αὐτὸν ἔτι τὸ γυναικεῖον φῦλον. Ἀλλ' ὅμως φύνεται διτὶ ὑπῆρξεν εὐνοϊκός; πρὸς τοὺς συγγενεῖς του·—ἡ δὲ δύναμις τῶν προσόντων αὐτοῦ καὶ ἡ λαμπρότης τοῦ κράτους του ἐτόμως τῷ προσεπόρων πολλούς; θερμούς; καὶ πιστοὺς φίλους.

Ἐν δίλιγοις, ὁ Βοναπάρτης ὑπῆρξε τὸ ζῶν σύμβολον τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάτεως. Ήτον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς θυριωδίας της, τὸν ὄλιγωρίας τῆς πρὸς τοὺς κοινοὺς περιηρισμούς, τῆς ἰσχυρῆς αὐτῆς τόλμης, τῆς ἀπειθείας τῆς πρὸς τὸν Θεόν, τῆς ωμότητός της πρὸς τὸν θνητόν της διατάξεως, αὐτοῦ τῆς χρηστικῆς ἐποχῆς, ὁ Βοναπάρτης ὑπῆρξεν ἐν ἀθεϊστικῇ. Οἱ κόσμος δὲν έλει πλέον ἴδει ἐμφανίζομένους πάλιν δύο τοιούτους ἀνδράς, καθότι αἱ περιστάσεις αἰτινεῖς τοὺς παρήγαγον οὐδέποτε δύναται νὰ διαπάρει πάλιν. Ήσσαν ἀμφότεροι, μέχρι τινὰς σημείους, ἀπατεῶντες καὶ ἀμφότεροι ἐξήντλησαν τὴν ὅλην τῶν φενακισμῶν αὐτῶν.

A. Φ.

ΕΝΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ.

Ἐν τῶν λαυποστέρων προϊόντων τῆς ὀργῆς φιλοσοφίας, εἶναι ἀναντιρήτως τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ρωμαίου Κικέρωνος δόστοις, ὑπὸ τοῦ φωτὸς τοῦ θεοῦ Πλάτωνος ὁδηγούμενος, ἀρίστης δι αὐτοῦ εἰς τὰς αἱρέτους σφαίρας τῆς ἱερωτέρας ηθικῆς, καὶ τοὺς διευγείστε-

ρου πνευματικοῦ ὄψους. Ἰδού δὲ τῶν συνάθιως ἀνοφερομένων χωρίων του. Οἱ μέγχις Σκιπίων ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἔγγονόν του, μεταβάντα κατ' ὄντας εἰς τὴν κατάστερον χώραν, καὶ τῷ λέγει.

«Γνώριζε, ἵνα ἐνισχυθῆς εἰς τὴν ἀρετὴν, δι τὸν πάραποτον, τοπος προωρισμένος διὰ τὸν δίκαιον· οὗτος τοι δύναμες τοιαναὶ ζωὴς εἰπεῖς τὴν μονὴν ταύτην εἰμὶ διὰ τῆς ἀγιότητος, τῆς θρησκείας, τῆς δικαιοσύνης, τοῦ σεισμοῦ προπτέρης τοῦς γονεῖς του, καὶ τῆς φροντίσεως πρὸς τὴν παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τοὺς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἔτοι μεταβάλλεται τὸ παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τοὺς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἔτοι μεταβάλλεται τὸ παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τοὺς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἔτοι μεταβάλλεται τὸ παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τούς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἔτοι μεταβάλλεται τὸ παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τούς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἔτοι μεταβάλλεται τὸ παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τούς ράλους; ἀπ' ἀλλήλων! Ηστον θὰ ἔτοι μεταβάλλεται τὸ παντρίδα. Μάθε πρὸ πάντων νὰ περιφρονήῃς τὰς ἀμοιβὰς τηῶν θυντῶν. Βλέπεις ἐντεῦθεν πόσους ἡ γῆ αὕτη εἶναι ψυκρά, πόσουν μικρὸν θέσιν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφράγες τὰ πλέον ἐκτεταμένα βασίλεια, ἀτινα μόδις ἀνευρίσκεις· πόσουι ἐρημίαι καὶ θάλασσαι διαιροῦσι τούς ράλους; ἀ

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τοι εύαρέστους καταλιπόντος άναμνήσεις συμπολίτου μηδενί^ν
Αυτωνίου Μάτεση, σώζονται άνεκδοτα διάφορα ποιημάτια πλήρη μάρτειας καὶ ειδολιανῆς χάριτος· έξι αὐτῶν δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον.

Σ. τ. Δ.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.

Κάμποσαις εὔμορφαις
Γειτονοπούλαις,
Κορασιδούλαις,
Μίαν έσυνάχθηκαν
Πρωτομαγιά.

Καὶ νὰ μαζώσουνε,
Τὰ κολαθίκια
Εἰς τὰ χεράκια,
Τὸ Μάτι ἔγγικανε,
Τὸν ἀνθρό.

Ἐδῶ κ' ἔκει ἀσπρίκια,
Σάν προβατούλαις,
Η κοπελούλαις,
Μίες τ' ἄγνοεούδαστα
Χόρτα λαμπρά.

Κ' ἄλλη εὔμορφόφυλλα,
Όπου ξανήγει
Ἄνθος ν' ἀνοιγή,
Τρέχει καὶ κούσιτο
Μὲ προθυμιά.

Κιτρίνα λούσουδα
Ἄλλη μεδούδε
Καὶ τὰ ρωτούτε,
Ποιός τάχι νέος
Τὴν ἄγαπη.

Μὲ ταῖς παλάμαις της,
Ταῖς ἀπαλούλαις,
Παπαρουνούλαις,
Ἄλλη ταῖς ἵσκαις
Παιγνιδιαστά.

Καὶ ἄλλη, ἡσυχώτερη,
Στὴν πρασινάδα
Καὶ σήνης σκιάδα
Τοῦ ὅχτου ἑκάτητο
Προσεκτικά.

Καὶ μὲ τὰ ἄνθη,
Τὰ μυρισμένα,
Στεράνι ἑτούλικε
Ἄπο μερτιά·

Εὔμορφοι ἑδιάζησαν
Νέοι διάδει
Μὲς τὸ λειβάδι
Εἴδαν ν' ἀστράφτουν
Μάτια γλυκά.

Εἶδαν ἔσυνθόμελλα
Νὰ ἀρίζουν,
Νὰ παιγνιδίζουν,
Στὴν λεπτοζέψυρη
Φυσιματία.

Καὶ λευκομάργουλα,
Ωσὲν μοσιούλαις
Μισχνοικούλαις,
Ποιᾶ εἴν' χοκκινούτσικοις
Καταμετής.

Ἐδῶς γλυκόλογα,
Ποὺ ή ἀγάπη ἐμπνέει,
Νὰ λέν οἱ νέοι,
Σταῖς κόσαις ἀρχίσαν
Δόγια ἀπαλά.

—Κοπέλαις εὔμορφαις,
Πισ μοναχούλαις,
Σὰν ραλογρούλαις,
Τὰ ἄνθη μαζώνετε
Τὰ δροσερά·

Θέλετε νάλθουμε
Καὶ ἐμετες σιμά σας
Στὴ συντροφιά σας,
Νὰ σᾶς βοηθήσουμε
Φιλιστικά·

Καθὼς ή ἄκακαις
Η προβατούλαις,
Πίσ ταῖς κορφούλαις
Τῶν χόρτων βόσκουνε
Μὲ ξεγνοιαστά,

Ἄν λαχηρὶ κ' ἔξαφνα
Κείθε πηδήση
Καὶ ταῖς ἵσκηση
Η ζῶν ή ἄνθρωπος
Ποσ κυνηγά.

Μὲ μιᾶς ἀφίνουσι
Τὸ δόσκηρηά τους
Κ' εἰς τὰ μανδριά τους
Ουρσ ὅλαις φεύγουνε
Τρομακτικά.

Οταν ή εὔμορφοις,
Εἶδαν σιμά τους
Καὶ εἰς τ' αὐτιά τους
Τῶν νέων ἀπάντεχη
Ηλοις ή λαλιά.

Ἐδῶς; ἐσκόρπισαν
Ολαῖς καὶ φεύγουν;
Ολαῖς γυρεύουν
Ἐδῶθε κείθενε,
Ποσ νὰ κρυφούν.

Ἐκεῖνοι ὄπισθι ταῖς
Ἀκολουθοῦσαν,
Παρακαλοῦσαν
Μὲ ἔρωτικωτατε
Δόγια ἀπαλά.

—Λεοντίρια εὔμεττα
Ἐμμεττε λύκοι,
Ποσ τόση φρίκη
Στὴν λεπτοζέψυρη
Φυσιματία;

Κόραις, μὴ φεύγετε,
Μόνον ποθοῦμε
Νὰ σᾶς θωροῦμε
Αἴ! σταματήσατε,
Ἐλεῖτ' ἰδω.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΕΙΔΥΔΑΙΟΝ.
(κατὰ τὸ ἄγγλικόν)

Ἐύπν' ἀδελφοῦλα μου καλή· οἱ ήλιος νὰ προσχληρή
Καὶ μὲ τραγεσθεὶς ἀρμονικό τὸν χωρετεῖς τ' ἀηδόνη,
Καὶ τ' ἄνθια γλυκανογίουνε τὸ μυρωδάτο κόρφο.
Μαργαρίταρια δροσερά τὰ φύλλα εἰν' στολιμαένα,
Ποῦ ἔνα κλαδάκι δὲν τιναχθῆ μύριαις σταλιαῖς οὐ πίσουν.
Τὰ λάχια τῶσα παίζουνε μὲ τὰ μικρὰ ζωρχάδια
Εἰς ταῖς μανδρές τους σιμὰ μὲ γύλια δυστομάδια.
Εἰς τ' ἀργυροδάμημπρα νερά γοργά γλιστροῦν τὰ ψέρις,

Καὶ τὸ μελίσται ἐργατικό τὸ μέλι ἀνθολογάδει.
Ποτὲ δὲν ἀναπαύεται, μὲ φιλοσόφου γνῶση
Ἐγειρ στὸ νοῦ του πάντοτε, τὸ παῖς ή ἐργαστα
Εἶναι πολὺ εὐγενέστερη ἀπὸ τὰς διασκεδάσεις.
Τὸ κορυδῆλι τὸ μικρὸ πετάει κατὰ τ' ἀρέι.

Καὶ τὸν ἀγαπημένον τοῦ ήλιο γλυκοθωράξι
Κι' ἀναγαλλιάζει στὸ λαμπρὸ τῆς ἀνοίκης τὸ γέλαιο.
Μαγευτικάτατη ἐποχὴ! κ' ἐμετες θά σὲ χαροῦμε
Μαζῆ μὲ τ' ἄκακο πουλὶ Εύπνα, ἔύπν' ἀδέλφη μου,
Ἐλλα καὶ σὺ γιὰ νὰ χαρῆς τῆς ἐποχῆς τὰ καλλη.
Δὲν πρέπει μὲς τὰ πούπουλα τὰ φρόνιμα παιδία,
Ἄξεγνοιαστα νὰ κοίτωνται. Μᾶς; ἔδωκεν οἱ Πλάστης
Τὸ χαρογέλοιο τῆς αὐγῆς, νὰ χαίρεται η καρδιά μας
Μ'; ἀθίωα γαρά σάν του πουλιού. Ἄλλα μὲ τὸ μελίσσαι
Νὰ μᾶς διδάξῃ ηθέλησην ὁ ἀγαθός μας Πλάστης
Νὰ μὴ περνήσει ἀνώφελα στὸ κόσμο τὴν ζωή μας.

Κερκύρα, Φεβρουάριος 1877.

II. ΣΤΑΤΥΡΟΣ.

Αὕτη τοι ἐν τῷ προτυγχανόντῳ φυλλαδίῳ αἰνίγματος. Ω

Α Η Ν Ι Γ Μ Α Β'.

Γράμμα ἀπλούν τὸ πρῶτον μου· τὸ ὑπόλοιπον γυρίζει
Αἴπο τὸ σκότος, τ' ὅλον μα, εἰς φῶς το προστέλλεται

Α. Φ.

Τῷ πρώτῳ λύτῃ θωρηθῆσται τὸ δράμα, οἱ Φέρω Μαρτένιοι
τῶν λοιπῶν δημοσιεύθησται τὰ διόρματα ἐν τῷ ἔξωφύλλῳ.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΕΙΨΑΝΩΝ

ΤΟΥ Α. ΚΟΡΑΗ.

Μηνιαίος πίναξ τῆς χινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ

τοῦ Δήμου Ζαχυνθίων.

(Κατ' ἐπίσημον ἀπογραφὴν οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Ζαχυνθίων ἀνέρχονται εἰς 20,050· ἢση ἐν 10,310 ἀρρεν. καὶ 9,740 θηλ. Ἐν τῇ πόλει ὑπάρχουσιν 17,505, οἱ λοιποὶ ἐν τοῖς παραδρίοις τοῦ δήμου.)

ΑΙΓΑΙΟΙΩΣΕΙΣ.

Μάρτιος Φεβρουάριος

	ἄνδρες γυναῖκες	ἄιρδες γυναῖκες
Κασδικά.	2	4
Ελάδης καχεζία		5
Αίμορρογ. πορφύρα	1	
Αποκληζία	2	2
Μαρασμὸς	5	1
Εκλαμψία		1
Ηνευμονικά	5	3
Ατελής ἀνάπτυξις	2	1
Ἐπιλ. πύρετός		2
Πρώρος τοκετός	1	1
Συγκοπή		2
Γάγγραινα	1	
Σπασμοί	4	1
Ηπατικά		1
Κοιλιακά	1	2
Ἐγκεφαλιακά	2	1
Βρογχίτις	2	1
Άδυναμικός πυρετός		1
Ερυσίπελας	1	
Διφθερίτις		1
Ἐν δλω	15	14
	20	18

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Μάρτιος Φεβρουάριος

Αρρενα γνήσια.	47	20
Θήλεια	20	10
Αρρενα νόθια	2	1
Θήλεια	4	2
Ἐν δλω	43	33

ΓΑΜΟΙ

Ἄγαμων μὲ ἀγάμους νέκες	1	7
» μὲ χήρας	1	2
Χήρων μὲ »		1
» μὲ ἀγάμους νέκες		1
Ἐν δλω	2	10

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΚΟΡΙΝΝΑ ἀνταλλάσσεται μὲ πᾶν περιοδικὸν καὶ πᾶσαν ἐφημερίδα, προσέτι δὲ ἀναγγέλλει πᾶν βιβλίον, οὗτονος ἀντίτυπον ἥθελε σταλῆ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΟΙ προμηθεύοντες δικτῶ συνδρομητὰς, προπληρώνοντας τὴν συνδρομήν των, λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἐπὶ ἑνὶ ἔτος δωρεάν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἀρχονται τὴν 1ην Μαρτίου καὶ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι.
ΠΑΣΑ ἀφορῶσα τὸ περιοδικὸν ἐπιστολὴ, μὴ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν εἶναι ἀπαρίθμετος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ περιέχουσαι χρήματα πρέπει ν' ἀποστέλλωνται ἐπὶ συστάσει νὰὶ νὰ ἐπιγράφωνται εὑ̄τω· «Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ περιοδικοῦ Κόριννα».

ΦΙ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ διφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὴν διεύθυνσιν, ἵνα γνωρίζῃ ποὺ εὐτῇ δέχεται νὰ πέμπῃ τὰ φυλλάδια, ἄλλως ή διεύθυνσις θεωρεῖται ἀτεύθυνος.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Προπληρωτέας

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ..... δραχ. 6 | ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ..δραχ. 8 | ΕΝ ΤΩ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ:..φράγκ. 8

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

'Εν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Χρήσιω Σ. Χιώτη καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κορίννης κειμένῳ ἐν τῷ τυπογραφείῳ ή Επτάνησος, παρὰ τῇ ὁδῷ 'Ωδηγητρίας.

Ἐν Αθήναις παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Σδρίνιᾳ, τυπογράφῳ.—Ἐν Πάτραις παρὰ τῷ κ. Γ. Κοκκινάκη.—Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Δημ. Αθηναίῳ.—Ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ κ. Σπυρίδωνι Παπούλη.—Ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ κ. Επαμινώνδα Αννίνω.—Ἐν Λευκάδῃ παρὰ τῷ κ. Ιωάννη Σταματέλω.—Ἐν Ναυπάκτῳ παρὰ τῷ κ. Ηλάτων Πάνω.—Ἐν Πόργῳ παρὰ τῷ κ. Αλεξάνδρῳ Κολαΐτη.—Ἐν Χαλκίδῃ παρὰ τῇ συντάξει τῆς ἐφημερ. «Εύβοια».—Ἐν Καλάμαις παρὰ τῷ κ. Δ. Μπενή.—Ἐν Φιλιατροῖς παρὰ τῷ κ. Δημητρίῳ Κατσαρῷ.—Ἐν Δούδινῳ παρὰ τῷ κ. Χ. Ρουσιάνω.—Ἐν Κωνσταντίοις παρὰ τῷ κ. Μ. I. Γεδεών.—Ἐν Μασσαλίᾳ παρὰ τῷ κ. Δημητρίῳ Ύόρκῃ.—Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῷ κ. Αναστασίῳ Παλιατσᾶ.—Ἐν Πόρτα—Σάττη παρὰ τῷ κ. Γ. Παπανικολάου.—Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φ. Τερτσέτη.—Ἐν Φλωρεντίᾳ παρὰ τῷ κ. Α. Συγούρῳ.—Ἐν Βρατίλᾳ παρὰ τῷ κ. Γ. Φώτη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ